

Förstå Den Sanna Frälsningsberättelsen

Fienden har gömt hela evangeliets berättelse om Messias och hans uppfyllelse av Sin Faders sju heliga högtidsdagar för att återlösa de heliga.

Kol 2:16–17 Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller när det gäller högtid eller nymånad eller sabbat. Allt detta är en skugga av det som skulle komma, men själva verkligheten är Kristus.

DAVID NIKAO WILCOXSON

Innehåll

<i>De Oförståndiga Jungfrurna</i>	3
<i>FADERNS HELIG HÖGTIDSDAGAR</i>	7
<i>Det Stora Avfallet I 2 Tessalonikerbrevet 2</i>	11
<i>Spikades Lagen Fast På Korset?</i>	14
<i>Vem Är En Sann Israelit?</i>	18
<i>Messias Gudomliga Möten/Sammankomster</i>	25
<i>Sommarens Högtidsdagar</i>	25
<i>PÅSK</i>	25
<i>DET OSYRADE BRÖDETS HÖGTID</i>	37
<i>FÖRSTLINGSFRUKTEN</i>	43
<i>Samla In Skördens Fukt</i>	53
<i>Höstens Högtidsdagar</i>	53
<i>BASUNHÖGTIDEN</i>	55
<i>FÖRSONINGSDAGEN</i>	58
<i>LÖVHYDDOHÖGTIDEN</i>	64
<i>DEDIKATIONENS HÖGTID</i>	73
<i>Den Himmelska Kalendern Jämförd Med Den Hedniska Romerska Kalendern</i>	77
<i>SAMMANFATTNING</i>	79

De Oförståndiga Jungfrurna

Maranatha! ("Vår Herre, kom!") Vi längtar efter Messias återkomst och bröllopfesten. Pastorer har lärt oss att det kan inträffa när som helst. I det här kapitlet vill jag visa dig hur Messias gav oss ledtrådar som har förbisetts.

I Matteus 25:1-13 pekar Messias på sin andra ankomst.

1 Då ska himmelriket bli som när tio jungfrur tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen. 2 Fem av dem var oförståndiga och fem var kloka. 3 De oförståndiga tog sina lampor men tog inte med sig någon olja, 4 medan de kloka tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor. 5 När brudgummen dröjde blev de alla dåsiga och somnade. 6 Vid midnatt hördes ett rop: Brudgummen är här! Gå ut och möt honom! 7 Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor. 8 De oförståndiga sade till de kloka: Ge oss av er olja, våra lampor slocknar! 9 De kloka svarade: Den skulle inte räcka både till oss och till er. Gå i stället till dem som säljer och köp. 10 Men när de hade gått i väg för att köpa kom brudgummen, och de som var redo gick med honom in till bröllopfesten. Och dörren stängdes. 11 Till slut kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss! 12 Men han svarade: Jag säger er sanningen: Jag känner er inte. 13 Håll er därför vakna, för ni vet inte vilken dag eller timme han kommer.

Matthew Pooles kommentar till den Heliga Bibeln säger:

I dessa syften tar han upp denna liknelse, som vi inte kommer att förstå så väl utan att förstå deras vanliga riter och seder vid bröllop, vilka var dessa:

- 1. Deras giftermål hölls vanligtvis på natten.*
- 2. De hade vanligtvis unga män som närvarade hos brudgummen och unga jungfrur som närvarade hos bruden i hennes fars hus. Dessa kallades brudkammarens barn eller brudgummens eller brudens vänner.*

Bröllopet hölls på natten, så det fanns ett behov av lampor. När brudgummen kom, gick brudpigorna, som närvarade hos bruden, för att möta brudgummen,

med tända lampor, för att leda honom och hans följeslagare in i huset och till henne som skulle bli bruden. När de kom in stängdes dörren och bröllopet fortsatte.

Läs följande verser med förståelsen att bruden förs till brudgummen på natten.

Paulus beskriver Messias återkomst som en tjuv på natten.

*1 Tess 5:1-4 När det gäller tider och stunder, bröder, behöver vi inte skriva till er. 2 Ni vet själva mycket väl att **Herrens dag kommer som en tjuv om natten**. 3 När folk säger: "Fred och trygghet", då drabbar undergången dem lika plötsligt som värkarna hos en kvinna som ska föda, och de slipper inte undan. 4 **Men ni, bröder, lever inte i mörker så att den dagen kan överraska er som en tjuv.***

Paulus menar att om du inte förstår det rätta sammanhanget för Messias återkomst, är du i mörker, och hans återkomst kommer att vara som en tjuv i natten. Den bibliska sanningens olja lyser upp vår väg.

Petrus pekar på Messias återkomst som en tjuv på natten.

*2 Petrus 3:10 Men **Herrens dag kommer som en tjuv**, och då ska himlarna försvinna med våldsamt dån och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och dess verk inte mer finnas till*

Messias upprepade denna varning i den sjätte vredesskålen i Upp 16:15.

"Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans skam."

Messias säger att hans återkomst kommer att överraska många, som en tjuv för dem som inte har förstånd. Han gav oss en ledtråd om när han skulle komma tillbaka för sina heliga när han sa i Matteuevangeliet 24:36.

Men den dagen eller stunden känner ingen: inte himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.

Messias bekräftade ledtråden när han avslutade sin liknelse om de dåraktiga jungfrurna i Matteuevangeliet 25:13.

Håll er därför vakna, för ni vet inte vilken dag eller timme han kommer.

De flesta tror att Messias förkunnar att det är omöjligt att veta när han kommer tillbaka, men det förklarar motsatsen eftersom Messias ger oss det rätta sammanhanget. Låt mig förklara.

Den bibliska [lunisolarkalendern](#) är baserad på solens årliga cykel och månens månatliga cykel. En ny månad börjar efter den himmelska nymånen när den mörka månen börjar få ljus igen. Basunhögtiden är den enda heliga högtidsdagen som inträffar på nymånadsdagen, den första dagen i den bibliska månaden.

Israeliterna ansåg att Basunhögtiden var en dold dag eftersom de inte visste om den himmelska nymånen inträffade sent en dag eller tidigt nästa dag. Vi vet exakta den minut som detta sker med dagens teknologi, men judarna som Messias talade med visste inte dagen eller timmen för nymånen.

Judarna firade Basunhögtiden under två dagar och väntade på att få syn på halvmånen efter solnedgången för att bekräfta vilken dag som var nymånadsdagen.

Vi kan se att Messias i det fördolda säger att han kommer att återvända på den enda heliga högtiden som infaller på nymånadsdagen, Basunhögtiden. Genom detta känner vi till sammanhanget för hans återkomst.

Vi vet inte året, men när vi förstår uppfyllelsen av Uppenbarelsboken, vet vi vad som kommer att hända innan Messias återkomst så att vi inte är i mörkret utan har ljuset av Bibelns sanning att belysa vår väg.

Fienden har arbetat hårt under det senaste århundradet för att vilseleda den sista tidens heliga, så att de följer en falsk, futuristisk beskrivning av uppfyllelsen av den 70:e veckan i Daniel 9 och Uppenbarelsboken. Detta får dem att bli som de dåraktiga jungfrurna, eftersom de inte förstår var vi befinner oss på tidslinjen för uppenbarelsbokens uppfyllelse, så att Messias återkomst kan överraska dem.

Du kan begära en gratis PDF-sammanfattning av Revelation Timeline Decoded-boken, som visar dig vad som redan har uppfyllts, var vi är på tidslinjen och vad som kommer att hända närmast när vi väntar på Messias återkomst

@ www.RevelationTimelineDecoded.com Folk förkunnar att Messias kan återvända när som helst eftersom Han är gudom. Ändå tror jag inte att han kan det, eftersom han fullföljer sin fars heliga högtidsdagar i exakt detalj, och Basunhögtiden är det rätta sammanhanget för hans återkomst.

Skulle det inte vara fantastiskt om Messias återvände när Hans avskilda heliga är ute och söker efter halvmånen efter solnedgången för att bekräfta nymånadsdagen på Basunhögtiden? Hans rena brud, vars väg lysas upp av Bibelns sanning, skulle titta upp mot himlen just vid den tidpunkt då den himmelska basunen ljuder och Messias återvänder. Jag säger inte att det är så det kommer att utspela sig, men jag kan bara föreställa mig hur härligt det skulle vara!

Vi kan se hur Messias pekar på höstens Heliga Basunhögtid som dagen för Hans återkomst. Lyssna nu på vad aposteln Paulus säger om Messias andra ankomst.

*1 Kor 15:51-52 Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, 52 i ett nu, på ett ögonblick, **vid den sista basunens ljud**. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas.*

*1 Tess 4:16-17 När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och **en Guds basun**, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. 17 Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. 18 Trösta därför varandra med dessa ord.*

Dessa verser pekar på Messias återkomst och tidpunkten för det vid den sista basunen under Basunhögtiden. Skriftlig sanning lyser upp vägen för de visa jungfrurna att vara beredda på att brudgummen återvänder. Maranatha!

2 Kor 4:6 Gud som sade: "Ljus ska lysa ur mörkret", han har lyst upp våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet som strålar från Kristi ansikte ska sprida sitt ljus.

FADERNS HELIGA HÖGTIDSDAGAR

Evangeliets berättelse är att gudomen kom att bo bland oss när Messias föddes övernaturligt av en jungfru; levde ett syndfritt liv; dog för våra synder som det fläckfria lammet; var död i graven; uppstod igen på tredje dagen; lät den helige Ande utgjas över sina anhängare; kommer att återvända för sin Heliga kyrka Ekklesia; hålla dom och ingå äktenskap med Sin brud.

Poängen med den här boken är att fienden har gömt hela historien om vår återlösning och hur händelserna som nämns ovan är gudomliga utnämningar som uppfyller vår himmelske Faders sju heliga högtidsdagar.

Fadern gav de heliga högtidsdagarna för att visa hur han interagerar med sitt folk och för att hjälpa oss förstå Hans frälsningsplan.

De är inte "judiska högtidsdagar" som vissa människor förkunnar, utan de är vår himmelske Faders heliga sammankomster.

Tredje Mosebok 23:2 säger: *Säg till Israels barn: Herrens högtider ska ni utlysa som heliga sammankomster, de är mina högtider.*

Ordet "fest" är översatt från det hebreiska ordet "moed" som betyder utnämning. Ordet "sammankomster" är översatt från det hebreiska ordet "miqra", som pekar på ett offentligt möte, en repetition, en sammankomst, en kallelse.

Messias reste till Jerusalem under högtidsdagarna för att fira dem och för att många judar skulle komma till Jerusalem så att han kunde tala inför dem.

Messias kom för att fullkomligt uppfylla lagen, som bara han kunde, eftersom alla människor syndar och saknar äran från Yah den himmelske Fadern. Det betyder inte att Faderns förklaringar i Gamla testamentet har lagts åt sidan. Snarare kom Messias för att lära oss hur vi ska lyda Hans Faders bud, inte för frälsning, utan av kärlek och vördnad för den himmelske Fadern.

Många kristna förkunnar att [Torahs](#) heliga högtidsdagar blev spikade på korset, så vi behöver inte iaktta dem, men det är omöjligt eftersom Messias uppfyllde

högtiderna förstlingsfrukten och pingstdagen efter sin död på korset. Och det återstår tre att uppfylla.

Konceptet att vi är "troende i Nya testamentet" får människor att inte lära sig att Faderns sju heliga högtidsdagar är gudomliga utnämningar som hans älskade Son uppfyller för att återlösa de avskilda heliga.

Här är de fyra högtiderna som vår Messias har uppfyllt:

- *Påskan pekar på det fläckfria Lammet, vars blod utgjuts för våra synder och fick hans Faders vrede att gå förbi oss.*
- *Det osyrade brödets högtid pekar på Messias syndfria liv, eftersom surdeg är en bild av synd i Bibeln.*
- *Förstlingsfruktens högtid pekar på Messias uppståndelse på tredje dagen som de rättfärdigas första frukt.*
- *Pingsten representerar honom som utgjuter sin Faders Ande över sina anhängare.*

Här är höstens högtidsdagar som ännu inte har fullbordats av vår Messias:

- *Basunhögtiden representerar hans återkomst för sin brud när det blåses i basuner och de utvalda fångas upp med Messias.*
- *Försoningsdagen inträffar tio dagar efter Basunhögtiden, då Messias kommer att fälla dom.*
- *Lövhyddohögtiden inträffar femton dagar efter Basunhögtiden när vi firar bröllopfesten och bor hos Messias och Hans Fader för alltid.*

Vi behöver inte offra ett lamm på påskan längre, eftersom det fläckfria lammets blod utgöts för att sona våra synder. Men vi är kallade att minnas vad vår älskade Messias gjorde för oss den där speciella dagen.

På påskan läste jag avsnitt om att Messias överlämnades för att dödas. Jag läste om att han blev hånad och slagen av de judiska ledarna och sedan gisslad av de Romerska soldaterna, som fick bära en lila dräkt och en törnekrona. Jag läste hur han leddes till Golgata för att korsfästas bredvid två syndare, en som omvände

sig och blev frälst, den andre som hånade Messias och lämnades vilse i sina synder. Jag läste om Hans smärtsamma offer och hur Han sa "det är fullbordat" och böjde sitt huvud och dog.

Jag firar nattvarden på påsken som Messias befallde i Lukasevangeliet 22:19.

Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig."

Detta är vad det betyder för en avskild helig att fira påsken, och det är inte samma sak som påsken, som har associationer till den hedniska fruktbarhetsgudinnan [Ishtar](#), alltså kaninerna och äggen.

Låt mig förtydliga en passage i Kolosserbrevet 2:16–17 som folk citerar för att förkunna att vi inte längre behöver hålla de heliga högtidsdagarna.

Låt därför ingen döma er för vad ni äter och dricker eller när det gäller högtid eller nymånad eller sabbat. 17 Allt detta är en skugga av det som skulle komma, men själva verkligheten är Kristus.

Aposteln Paulus skriver till icke-judiska troende, och han säger åt dem att inte låta judarna döma deras iakttagande av högtidsdagarna. Judarna trodde inte att frälsningen var till för hedningarna, än mindre att de skulle hålla Faderns heliga högtidsdagar.

När han förkunnar sina högtider, säger Yah att hans förordningar ska hållas för evigt. Det betyder att de inte tog slut när Messias dog för våra synder.

2 Mos 12:14 Denna dag ska ni ha till minnesdag och fira som en Herrens högtid. Som en evig stadga ska ni fira den från släkte till släkte.

2 Mos 12:17 Ni ska fira det osyrade brödets högtid därför att jag just den dagen förde era härskaror ut ur Egyptens land. Det ska vara en evig stadga för er att fira denna dag från släkte till släkte.

I Kolosserbrevet 2:17 förkunnar aposteln Paulus att de heliga högtidsdagarna är en skugga av framtida ting, eftersom Messias fortfarande är i färd med att uppfylla dem.

Satan vill inte att du ska förstå sanningen om de heliga högtidsdagarna. Han fick kejsare Konstantin att förbjuda Messias anhängare att fira dem. Och han har använt den romerska kyrkan för att gömma dem och ersätta dem med påsk och jul.

Tyvärr följer de flesta kristna idag fortfarande den konstgjorda läran från det romerska konciliet i [Nicaea](#), eftersom de inte förstår de djupgående saker som ägde rum under det fjärde århundradet när fienden fick heliga att avfalla från den bibliska tron.

Mal 3:7 Ända sedan era fäders dagar har ni vikit av från mina stadgar och inte hållit dem. Vänd om till mig så ska jag vända om till er, säger Herren Sebaot.

Det Stora Avfallet I 2 Tessalonikerbrevet 2

Förhoppningsvis kan du nu se hur Yah den himmelske Faderns heliga högtidsdagar är gudomliga möten, som Messias uppfyller för att återlösa sina avskilda heliga.

Men det lämnar frågan, hur kom vi till denna punkt att vi firar romerska konstgjorda helgdagar som påsk och jul, och de flesta pastorer lär inte ut att evangeliets sanna budskap är att Messias uppfyller Faderns heliga högtidsdagar för att återlösa de avskilda heliga?

Efter att i århundraden använt de hedniska romerska kejsarna för att döda Messias heliga (kyrka), fann Satan att ju mer han förföljde de heliga, desto snabbare växte Messias kyrka. Så han ändrade strategier och lät kejsaren Konstantin stoppa förföljelsen år 313 e.Kr., vilket utan tvekan gjorde kejsaren omtyckt av de heliga.

Sedan på [konciliet i Nicaea](#), lät Satan Konstantin och de romerska biskoparna kodifiera romanismen, den falska romerska kristna religionen, som inkluderar konstgjorda traditioner som ersätter den bibliska sanningen.

För att byta från att iaktta Guds heliga högtidsdagar till hedniska helgdagar utfärdade Konstantin trosbekännelser för kristna som skulle samarbeta med Rom.

Kom ihåg att under de föregående århundradena hade Kristi efterföljare utstått obeveklig förföljelse från Rom. Nu upphöjdes de till maktpositioner och behandlades väl, så de var mottagliga för kompromisser.

Konstantin förklarade: *Jag avsäger mig alla seder, riter, legalismer, osyrade bröd och offer av hebréernas lamm, och alla andra hebréernas högtider, offer, böner, strävanden, reningar, helgelser och försoningar, och fastor och nymånar. och sabbater, och vidskepelser, och hymner och sånger, och högtider och synagogor.*

Absolut allt judiskt, varje lag, rit och sed, och om jag efteråt vill förneka och återgå till judisk vidskepelse, eller kommer att hittas äta med judar, eller festa med dem, eller i hemlighet samtala och fördöma den kristna religionen istället för att öppet förväxla dem och fördömande av deras fåfänga tro, låt sedan Kains bävan och

Gehasis spetälska hålla fast vid mig, liksom de lagliga straff som jag erkänner mig skyldig. Och må jag vara en [anathema](#) i den kommande världen, och må min själ sätta sig ner med Satan och djävlarna.

Dessutom var varje anhängare av den "judiska Messias" som ville gå med i denna "heliga gemenskap" tvungen att anta andra regler och seder. Därefter utarbetades särskilda trosbekännelser, som den kristne skulle behöva svära sig till såsom: *Jag accepterar alla seder, riter, legalism och högtider hos romarna, offer. Böner, reningar med vatten, helgelser av Pontificus Maximus (överstepräster i Rom), försoningar och högtider och den nya sabbaten "Sol dei" (solens dag), alla nya sånger och högtider, och all mat och dryck från romarna. Med andra ord, jag accepterar absolut allt romerskt, varje ny lag, rit och sed, i Rom, och den nya romerska religionen.*

Med andra ord, de var tvungna att gå över till de romerska konstgjorda traditionerna för att vara en del av den romerska kyrkan och inte bli förföljda. Under 300-talet accepterade många kristna dessa villkor från Konstantin, kompromissade med sin tro, och uppfyllde det "avfall" som Paulus varnade för i 2 Tessalonikerbrevet 2.

Andra sammankomster som [konciliet i Konstantinopel](#), som kejsar Justinianus höll, fortsatte att förstärka dessa falska, konstgjorda doktriner, som hjälpte till att dölja den sanna bibliska tron.

Skökkyrkan i Rom har främjat dessa konstgjorda, oskriftsenliga doktriner under de senaste 1 600 åren. Och sorgligt nog främjar de flesta protestantiska kyrkor dem fortfarande, och citerar de romerska konciliets deklarationer som auktoritativa.

Men i Uppenbarelseboken 18:4 sade Messias: *Och jag hörde en annan röst från himlen: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte deltar i hennes synder och drabbas av hennes plågor.*

Han säger till oss att komma ur de konstgjorda läror som härstammar från Roms skökkyrka. Han befäller oss att återvända till Bibelns uråldriga sanningsväg.

Påsen förknippas med den hedniska fruktbarhetsgudinnan [Ishtar](#), varför kaniner och ägg är en del av högtiden. Förstlingsfruktens högtid och påsk är inte samma sak!

Spikades Lagen Fast På Korset?

Många kristna förkunnar att [Torahs](#) heliga högtidsdagar blev spikade på korset, så vi behöver inte iaktta dem, men det är omöjligt eftersom högtiderna för förstlingsfrukten och pingstdagen uppfylldes efter Messias död på korset. Och det återstår tre att uppfylla.

Messias förklarar i Matteusevangeliet 5:17–19:

Tro inte att jag har kommit för att upphäva lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att upphäva utan för att uppfylla. 18 Jag säger er sanningen: Innan himmel och jord förgår ska inte en bokstav, inte en prick i lagen förgå, inte förrän allt har skett. 19 Därför ska den som upphäver ett av de minsta av dessa bud och lär människorna så kallas minst i himmelriket. Men den som håller dem och lär ut dem, han ska kallas stor i himmelriket.

Messias kom för att uppfylla lagen, vilket ingen syndig människa kan. Han kom för att uppfylla profetierna som förutsade hans verksamhet.

Vi ska inte tro att Yah, den himmelske Fadern befälde sitt folk att lyda hans tio bud, men sedan sände han sin Son för att förkunna att vi inte behöver lyda dem längre!

Messias bekräftade denna sanning i Uppenbarelseboken

Upp 12:17 *I sitt raseri mot kvinnan gick draken bort för att strida mot hennes övriga barn, dem **som lyder Guds bud** och håller fast vid Jesu vittnesbörd.*

Upp 14:12 *Här visar sig de heligas uthållighet: de håller fast vid Guds bud och tron på Jesus.*

Aposteln Johannes bekräftade dessa sanningar:

1 Joh 3:21–22 *Mina älskade, om hjärtat inte fördömer oss har vi frimodighet inför Gud, 22 och vad vi än ber om, det får vi av honom eftersom vi håller hans bud och gör det som gläder honom.*

När vi älskar Gud och håller hans bud, då vet vi att vi älskar Guds barn. 3 Detta är kärleken till Gud: att vi håller hans bud. Och hans bud är inte tunga, 1 Joh 5:2-3

När du läser Matteus 5 ser du att Messias tog efterlevnaden av buden till nästa nivå.

Matt 5:21–22 Ni har hört att det är sagt till fäderna: Du ska inte mörda, och Den som mördar är skyldig inför domstolen. 22 Jag säger er: Den som blir vred på sin broder är skyldig inför domstolen, och den som säger "idiot" till sin broder är skyldig inför Rådet, och den som säger "dåre" är skyldig och döms till det brinnande Gehenna

Matt 5:27–28 Ni har hört att det är sagt: Du ska inte begå äktenskapsbrott. 28 Jag säger er: Den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott med henne i sitt hjärta.

Messias kom för att lära oss hur vi ska lyda Hans Faders bud av kärlek, inte för att förtjäna frälsning. Att lyda buden är ett bevis på vår tro och kärlek.

Eftersom Messias har utgjutit sin Faders Ande över troende, har vi befogenhet att hålla lagarna. Jeremia 31:31-34 pekar på att Messias kommer för att bekräfta det eviga förbundet för dem som älskar Fadern och försöker lyda hans bud.

Se, dagar ska komma, säger Herren, då jag sluter ett nytt förbund med Israels hus och med Juda hus, 32 inte som förbundet jag slöt med deras fäder den dag då jag tog deras hand och förde dem ut ur Egyptens land förbundet med mig som de bröt fastän jag var deras rätte herre säger Herren. 33 Nej, detta är förbundet som jag efter denna tid ska sluta med Israels hus, säger Herren: Jag ska lägga min lag i deras inre och skriva den i deras hjärtan. Jag ska vara deras Gud, och de ska vara mitt folk. 34 Då ska de inte mer behöva undervisa varandra, ingen sin broder och säga "Lär känna Herren!" Alla ska känna mig, från den minste av dem till den störste, säger Herren, för jag ska förlåt deras missgärningar och aldrig mer minnas deras synder.

Vi lyder buden av kärlek till vår himmelske Fader som räddar oss genom sin älskade Son.

Joh 15:10 Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek.

Människor förkunnar att Messias bara sa till oss att vi behöver älska Fadern och att älska andra och att vi inte behöver följa de tio budorden.

Matt 22:37-40 Han svarade: *"Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd. 38 Det är det största och första budet. 39 Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv. 40 På dessa två bud hänger hela lagen och profeterna."*

I Matteusevangeliet 19:17-19 betonar Messias att han håller sin Faders bud.

Jesus sade till honom: "Varför frågar du mig om det goda? Det finns bara en som är god. Och vill du gå in i livet, så håll buden." 18 Han frågade honom: "Vilka?" Jesus svarade: "Du ska inte mörda. Du ska inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte stjäla. Du ska inte vittna falskt. 19 Hedra din far och mor. Och du ska älska din nästa som dig själv."

Messias lärde oss att älska Yah och andra, vilket sammanfattar de tio budorden, eftersom de fyra första handlar om att älska och lyda Yah, och de återstående sex handlar om att älska människor och inte synda mot dem.

Rom 13:8-10 säger *Var inte skyldiga någon något, utom i detta att älska varandra. Den som älskar sin nästa har uppfyllt lagen. 9 Buden: Du ska inte begå äktenskapsbrott, Du ska inte mörda, Du ska inte stjäla, Du ska inte ha begär och alla andra bud sammanfattas i detta ord: Du ska älska din nästa som dig själv. 10 Kärleken gör inte sin nästa något ont. Alltså är kärleken lagens uppfyllelse.*

Den skriftliga uppteckningen om våra överträdelser, som vittnar mot oss och dömer oss till döden, spikades på korset av påskalammet som Hans engångsförsoning betalade för våra synder.

Kol 2:10–15 och i honom är ni uppfyllda, han som är huvudet över alla härskare och makter. 11 I honom blev ni också omskurna, inte med människohand utan med Kristi omskärelse, när ni avkläddes er syndiga natur 12 och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda. 13 Ni var döda genom era överträdelser och er oomskurna natur, men också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser 14 och utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss med sina krav. Det tog han bort genom att spika fast det på korset. 15 Han avväpnade härskarna och makterna och gjorde dem till allmänt åtlöje när han triumferade över dem på korset.

Vi behöver inte lyda den ceremoniella lag som prästerna genomförde för att offra ett lamm, offra brännoffer.

Folk säger att de inte behöver lyda de tio budorden, men troende kan inte tycka att det är okej att inte bry sig om Faderns namn, döda människor, begå äktenskapsbrott, stjäla eller bära falskt vittnesbörd?

Vem Är En Sann Israelit?

Fienden har lurat sluttidens heliga att inte förstå vilka de är!

Det har alltid funnits en kvarleva av dem som tror på Fadern genom tro och försöker lyda hans bud av kärlek till honom.

Återstoden av israeliterna förblev trogen Yah den himmelske Fadern, medan de flesta israeliter horade med hednisk gudsdyrkan och var olydiga Yah.

Återstoden av judar under Messias prästerliga gärning trodde på Messias försoningsverk för deras synder, medan majoriteten av judarna förkastade Honom och lämnades vilse i sina synder.

Messias Ekklesia, Hans kyrka, är byggd på grunden av Hans apostlar i Israels hus och Judas hus. Tre tusen återlöstes för riket på den heliga pingstdagen, och fler tillkom dagligen.

Idag har en kvarleva av människor i världen en förbundsrelation med Fadern genom Sonen, men många människor är kristna endast till namnet.

Det finns inga separata tidsperioder för judar och icke-judar, för Messias kom för Israels hus och för icke-judarna för att ympa in dem i den sanna vinstocken.

Messias kom för att uppfylla Yahs plan att återlösa de avskilda heliga.

Hebreerbrevet 9:1 visar att Sinais första förbund var baserat på det fysiska templet.

Det första förbundet hade sina regler för gudstjänsten och sin jordiska helgedom.

Hebreerbrevet 9:11–12 visar att Messias skapade det nya templet, gjort utan händer.

Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som skulle komma. Genom det större och fullkomligare tabernaklet, som inte är gjort av människohand och alltså inte

tillhör den här skapelsen, 12 gick han in i det allra heligaste en gång för alla, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning.

Hebreerbrevet 10:9-10 visar att Messias uppfyllde Sinaiförbundet.

Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Han upphäver det första för att upprätta det andra. 10 Och i kraft av den viljan är vi helgade, genom att Jesu Kristi kropp har offrats en gång för alla.

Lagen skrevs på stentavlor. Nu är det skrivet i våra hjärtan, och Anden gör det möjligt för oss att lyda det.

Heb 10:16 Detta är det förbund som jag efter denna tid ska sluta med dem. Och sedan säger Herren: Jag ska lägga mina lagar i deras hjärtan och skriva dem i deras sinnen

När du läser Uppenbarelseboken ser du att Messias brud symboliskt kallas för det himmelska Jerusalem.

Upp 21:2-3 Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. 3 Och jag hörde en stark röst från tronen: "Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem.

Johannes förkunnar att Messias brud är den heliga staden, det nya Jerusalem:

Upp 21:9-10 En av de sju änglarna med de sju skålarna som var fyllda med de sju sista plågorna kom och talade till mig och sade: "Kom, jag ska visa dig bruden, Lammets hustru." 10 Och han förde mig i Anden upp på ett stort och högt berg och visade mig den heliga staden Jerusalem, som kom ner från himlen, från Gud.

Yahs stad är inte längre den fysiska staden Jerusalem, utan det himmelska Jerusalem, som hans avskilda folk befolkar.

Heb 12:22-24 Nej, ni har kommit till Sions berg och den levande Gudens stad, det himmelska Jerusalem, till änglar i mångtusental, 23 till en festgemenskap och församling av förstfödda som har sina namn skrivna i himlen, till Gud som är allas domare och till andarna av rättfärdiga som nått fullkomningen. 24 Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och det renande blodet som talar starkare än Abels blod.

Abraham var inte fokuserad på det jordiska Jerusalem som sitt arv utan snarare det himmelska Jerusalem.

Heb 11:10 *för han (Abraham) väntade på staden med de fasta grundvalarna vars byggmästare och skapare är Gud.*

Hebréerbrevets författare påminde om Enoks, Noas, Abrahams och Saras tro; och proklamerade sedan:

Heb 11:16 *Men nu längtade de till ett bättre land, det himmelska. Därför skäms inte Gud för att kallas deras Gud, för han har förberett en stad åt dem.*

Hebreerbrevet 13:12 berättar för oss att Messias inte dog i staden Jerusalem; snarare dog han utanför staden.

Därför har också Jesus lidit utanför stadsporten, för att helga folket med sitt eget blod.

Adam Clarkes kommentar till Bibeln säger att *han kunde helga dem åt Gud och göra försoning för deras synder, led han utanför porten i Jerusalem, eftersom syndoffret förtärdes utanför lägret när tabernaklet fanns i öknen. Kanske var allt detta typiskt för avskaffandet av de judiska offren och upphörandet av hela det levitiska gudstjänstsystemet. Han lämnade staden, fördömde dess slutliga förstörelse och övergav den åt dess öde; och led utanför porten för att föra hedningarna till Gud.*

Heb 13:13 säger att vi inte ska söka upp eller be för den fysiska staden Jerusalem, för den har fördömts.

Låt oss därför gå ut till honom utanför lägret och bära hans vanära.

Adam Clarkes kommentar till Bibeln säger: *Låt oss lämna denna stad och detta system, tillägnad förstörelse, och ta vår tillflykt till Jesus, bära Hans förebråelse, villiga att betraktas som avskräde, för hans skull som bar syndarnas fiendskap mot sig själv och blev dödad som en förbrytare.*

Coke's Commentary on the Holy Bible säger: *När aposteln sa: Låt oss gå ut till honom utanför lägret, talar han som om vi befann oss i vårt vildmarkstillstånd, på*

väg mot platsen för vår vila. I öknen var judarna tvungna att bo i tält och hade ingen fast boningsplats; vi som tror på Kristus, är bara främlingar här, som reser till det himmelska Jerusalem.

Hebreerbrevet 13:14 förklarar att den fysiska staden Jerusalem inte är den stad vi bör söka efter.

Här har vi ingen stad som består, men vi söker den stad som ska komma.

Adam Clarkes kommentar till Bibeln säger: *Här är en elegant och kraftfull anspelning på den annalkande förstörelsen av Jerusalem. Jerusalem som låg nedanför höll på att brännas upp i eld och utplånas till marken; Jerusalem som var från ovan var bara det som kunde anses vara permanent. Orden tycks säga: "Stå upp och gå bort; ty detta är inte din vila: den är orenad. Omkring sju till åtta år efter detta blev Jerusalem helt förstört.*

Det himmelska Jerusalem har alltid varit destinationen för Yahs folks hjärtan.

Messias och de heliga bildar templet där Yah, den himmelske Fadern bor, eftersom han inte bor i ett tempel gjort av händer.

Apg 7:48–49 Den Högste bor dock inte i hus som är byggda av människohand. Profeten säger: 49 Himlen är min tron och jorden är min fotpall. Vad för ett hus kan ni bygga åt mig, säger Herren, eller vad för en plats där jag kan vila?

Apg 17:24 Gud är den som har skapat världen och allt som finns i den. Han som är Herre över himmel och jord bor inte i tempel gjorda av människohand.

Det sanna templet är skapat av hans händer.

Ef 2:19–22 Därför är ni inte längre gäster och främlingar, utan medborgare med de heliga och medlemmar i Guds familj. 20 Ni är uppbyggda på apostlarnas och profeternas grund, där hörnstenen är Kristus Jesus själv. 21 I honom fogas hela byggnaden samman och växer upp till ett heligt tempel i Herren, 22 och i honom blir också ni sammanbyggda till en boning åt Gud genom Anden.

Messias efterföljare är stenarna som bygger upp murarna.

1 Pet 2:4-7 Kom till honom, den levande stenen, förkastad av människor men utvald och dyrbar inför Gud. 5 Och låt er själva som levande stenar byggas upp till ett andligt hus, ett heligt prästerskap som ska bära fram andliga offer som Gud tar emot med glädje genom Jesus Kristus. 6 Det står ju i Skriften: Se, jag lägger i Sion en utvald, dyrbar hörnsten, och den som tror på den ska aldrig komma på skam. 7 För er som tror är den alltså dyrbar, men för dem som inte tror har stenen som husbyggarna förkastade blivit en hörnsten, 8 en stötesten och en klippa till fall. De stöter emot den därför att de inte lyder ordet. Så var det också bestämt om dem.

Faderns och Sonens ljus lyser upp templet inifrån så att deras ljus lyser genom de klara väggarna för att lysa upp det runt omkring.

Upp 21:23 Staden behöver inte sol eller måne för att få ljus, för Guds härlighet lyser upp den och dess lampa är Lammet.

Heb 8:1-2 Här är huvudpunkten i det vi säger: Vi har en sådan överstepräst som sitter på högra sidan om Majestätets tron i himlen 2 och som tjänar i helgedomen, det sanna tabernaklet som Herren själv och ingen människa har rest.

Heb 9:11-12 Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som skulle komma. Genom det större och fullkomligare tabernaklet, som inte är gjort av människohand och alltså inte tillhör den här skapelsen, 12 gick han in i det allra heligaste en gång för alla, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning.

Heb 9:24 Kristus gick inte in i en helgedom som är gjord av människohand och som bara är en bild av den verkliga helgedomen. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull.

De heliga är präster i Messias rike.

1 Pet 2:9 Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk för att förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus.

De tidiga troende belönades för sin trogna tjänst, ända till döden.

Upp 1:6 och gjort oss till ett kungarike, till präster åt sin Gud och Far, hans är äran och makten i evigheters evighet. Amen.

För att ni inte ska tro att jag undervisar i [dispensationalism](#) eller ersättningsteologi, så förklarar jag helt enkelt att den sanna uppfyllelsen av Yahs planer började under det första århundradet; när den sanne översteprästen (Messias) upprättade det sanna kungariket av himmelska Jerusalem, Yahs sanna tempel och de sanna prästerna.

Många judar trodde på Messias och blev frälsta, och de spelade en enorm roll i den tidiga kyrkan. Men många förkastade honom och överlämnade honom till att dödas, och de blev ödelagda och avlägsnade från makten.

Romarbrevet 2:28–29 säger oss att jude är man invärtes då hjärta är omskuret.

Jude är man ju inte till det yttre, inte heller är omskärelsen något yttre på kroppen. 29 Jude är man i sitt inre, och hjärtats omskärelse sker genom Anden och inte genom bokstaven. Då får man sitt beröm inte av människor utan av Gud.

Romarbrevet 9:6-8 förklarar att Abrahams köttsliga ättlingar inte är Yahs barn.

Detta inte sagt som om Guds ord skulle ha slagit fel. Alla som härstammar från Israel är nämligen inte Israel, 7 och alla Abrahams avkomlingar är inte hans barn. Nej, det är genom Isak din avkomma ska räknas. 8 Det vill säga: det är inte de köttsliga barnen som är Guds barn, utan löftets barn räknas som hans avkomlingar.

Romarbrevet 9:27 förklarar att det sanna Israel består av den troende kvarlevan.

Men Jesaja utropar om Israel: Även om Israels barn vore talrika som havets sand, ska bara en rest bli frälst.

Galaterbrevet 3:7 säger oss att ENDAST de som tror är Yahs barn.

Därför ska ni veta att de som har tron, de är Abrahams barn.

Galaterbrevet 3:16 säger att Abrahams säd är Messias.

Nu gavs löftena till Abraham och hans avkomma. Det står inte: "och dina avkomlingar", som när det gäller många, utan som när det gäller en enda: och din avkomma, som är Kristus.

Galaterbrevet 3:28–29 berättar för oss att Messias efterföljare (jude och hedning) är Abrahams säd som tar emot löftena till Abraham.

Här är inte jude eller grek, slav eller fri, man och kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus. 29 Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet.

Paulus berättar för oss att en sann israelit tror genom tro och ärver de löften som gavs till fader Abraham. Alla som tror på Messias genom tro är Guds utvalda folk.

Tyvärr fick kristnas vittnesbörd judar att snubbla, eftersom de firar romerska människogjorda helgdagar, som är baserade på dyrkan av hedniska gudar, snarare än att fira den himmelske Faderns heliga högtidsdagar.

**Messias Gudomliga
Möten/Sammankomster**

Sommarens Högtidsdagar

PÅSK

Påskhögtiden äger rum på den fjortonde dagen i den första månaden i den bibliska kalendern, vilket är på våren. Den pekar på Messias som vårt fläckfria påskalamm vars blod utgjuts för våra synder.

Kom ihåg berättelsen om Abraham, som tog med Isak för att offra honom som en del av ett trofasthetsprov av Yah, den himmelske Fadern.

1 Mos 22:7-8 Isak sade till sin far Abraham: "Far!" Han svarade: "Jag är här, min son." Han sade: "Vi har eld och ved, men var är lammet till brännoffret?" 8 Abraham svarade: "Gud kommer att utse åt sig lammet till brännoffret, min son." Så fortsatte de sin vandring tillsammans.

Abraham och Isak förstod att Yah skulle sända ett fläckfritt lamm för att sona deras synder. De såg fram emot den dagen; vi ser tillbaka på den händelsen.

3 Moseboken 23 ger den mest omfattande uppteckningen av hur Yah befälde israeliterna att fira sju högtider. De påminner israeliterna om vad han gjorde för dem i det förflutna.

3 Mos 23:4-5 Detta är Herrens högtider, de heliga sammankomster som ni ska utlysa på bestämda tider: 5 I första månaden, på kvällen den fjortonde dagen i månaden, är Herrens påsk.

4 Mos 28:16 I första månaden, på fjortonde dagen i månaden, är Herrens påsk.

Till exempel, när israeliterna var i träldom i Egypten, lät Yah dem lägga blodet av ett offrat lamm över överliggaren och dörrposterna till deras hem på påskdagen.

2 Moseboken 12:1-14 beskriver berättelsen om att hitta ett fläckfritt lamm på den tionde dagen i den första bibelmånaden, inspektera det under de närmaste dagarna och sedan offra det som försoning för sina synder.

Herren sade till Mose och Aron i Egyptens land: 2 "Denna månad ska vara den främsta hos er. Den ska hos er vara den första av årets månader. 3 Säg till hela Israels församling: På tionde dagen i denna månad ska varje familjefar ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. 4 Men om hushållet är för litet för ett lamm, ska familjefadern och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans efter antalet personer. För varje lamm ska ni beräkna ett visst antal, efter vad var och en äter. 5 Ett felfritt, årsgammalt lamm av hankön ska ni välja ut och ta antingen från fåren eller getterna. 6 Ni ska förvara det till den fjortonde dagen i denna månad. Då ska hela Israels församlade menighet slakta det i skymningen.

7 Och man ska ta av blodet och stryka det på båda dörrposterna och på övre dörrträt i husen där man äter det. 8 Köttet ska ätas samma natt. Det ska vara stekt över eld och ätas med osyrat bröd och bittra örter. 9 Ni ska inte äta något av det rått eller kokt i vatten, utan det ska vara stekt över eld med huvud, fötter och innanmäte. 10 Ni ska inte lämna kvar något av köttet till morgonen. Om något av det skulle bli över till morgonen, ska ni bränna upp det i eld.

11 Så ska det ätas: Ni ska ha bältet om livet, skor på fötterna och stav i handen. Och ni ska äta det snabbt. Detta är Herrens påsk.

12 Den natten ska jag gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egypten, både människor och boskap. Och jag ska hålla dom över Egyptens alla gudar. Jag är Herren.

13 Blodet ska vara ett tecken för er på husen där ni är. När jag ser blodet ska jag gå förbi er. Ingen straffdom ska drabba er med fördärv när jag slår Egyptens land.

14 Denna dag ska ni ha till minnesdag och fira som en Herrens högtid. Som en evig stadga ska ni fira den från släkte till släkte.

Berättelsen fortsätter när påskan firades i egyptisk fångenskap.

2 Mos 12:21-31 Mose kallade till sig alla de äldste i Israel och sade till dem: "Gå och hämta ett lamm för varje hushåll och slakta påskalammet! 22 Ta en knippa isop och doppa den i blodet som är i skålen och stryk blodet på det övre dörrträet och de båda dörrposterna. Ingen av er får gå ut genom dörren till sitt hus före morgonen, 23 för Herren ska gå fram för att slå Egypten. Men när han ser blodet på det övre dörrträet och de båda dörrposterna ska han gå förbi dörren och inte låta fördärvaren komma in i era hem och slå er. 24 Detta ska ni hålla. Det ska vara en stadga för dig och dina barn för evigt. 25 Och när ni kommer in i det land som Herren ska ge er, som han har sagt, ska ni fira denna gudstjänst. 26 När era barn frågar er: Vad betyder den här gudstjänsten? 27 ska ni svara: Det är ett påskoffer åt Herren, för han gick förbi Israels barns hus

i Egypten. När han slog egyptierna skonade han våra hus.” Då böjde folket sig ner och tillbad. 28 Och Israels barn gick i väg och gjorde så som Herren hade befallt Mose och Aron. 29 Vid midnatt slog Herren allt förstfött i Egyptens land, från den förstfödde hos farao som satt på tronen till den förstfödde hos fången i fängelset. Han slog allt förstfött bland boskapen. 30 Då steg farao upp på natten, liksom alla hans tjänare och alla egyptier. Och det hördes ett högt sorgerop i Egypten, för det fanns inte ett hem där det inte låg någon död. 31 Farao kallade på natten till sig Mose och Aron och sade: ”Bryt upp och dra ut från mitt folk, ni själva och Israels barn! Gå i väg och håll gudstjänst som ni har sagt.

Israeliternas hem som hade detta märke passerades, men på hemmen utan tecknet dödades de förstfödda i varje familj av Yahs vrede.

Genom detta förstod de att den utlovade Messias skulle komma och sona deras synder så att den himmelske Faderns vrede mot syndiga människor skulle gå över dem.

Se vad Yah förkunnar i 2 Mosebok 12:14:

Denna dag ska ni ha till minnesdag och fira som en Herrens högtid. Som en evig stadga ska ni fira den från släkte till släkte.

ENG “And this day shall be unto you for a memorial; and ye shall keep it a feast to the LORD throughout your generations; ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.”

The Strong's Hebrew Dictionary ord för *memorial/minnesdag* är 2146 zikrown vilket betyder; en+ minnessak (eller minnesvärd sak, dag eller skrift):— minnesstund, återge.

The Strong's Hebrew Dictionary ord för *ordinance/stadga* är 2708 chuqqah som betyder; utsedd, sed, sätt, förordning, plats, lagstadga.

Det är en bestämd tid som Yahs israeliter ska fira för alltid!

Jesaja 53 förutsade att Messias, påskalammet, skulle lida för att betala för våra synder.

1 Vem trodde vår predikan? För vem blev Herrens arm uppenbarad? 2 Som en späd planta sköt han upp inför honom, som ett rotskott ur torr jord. Han hade varken skönhet eller majestät när vi såg honom, inget utseende som vi drogs till.

3 Han var föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande. Han var som en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi inte respekterade honom.

4 Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi såg honom som hemsökt, slagen av Gud och pinad. 5 Han blev genomborrad för våra brott, slagen för våra synder. Straffet blev lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade. 6 Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. Men all vår skuld lade Herren på honom.

7 Han blev misshandlad, men han ödmjukade sig och öppnade inte sin mun. Som ett lamm som förs bort för att slaktas, som ett får som är tyst inför dem som klipper det, så öppnade han inte sin mun. 8 Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte betänker att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks brott?

9 Han fick sin grav bland de ogudaktiga men var hos en rik vid sin död, för han hade inte gjort något orätt, och inget svek fanns i hans mun. 10 Det var Herrens vilja att slå honom och låta honom lida. När du gör hans liv till ett skuldoffer, får han se avkomlingar och leva länge, och Herrens vilja ska ha framgång genom hans hand.

11 Genom den möda hans själ har utstått får han se och bli tillfreds. Genom sin kunskap förklarar min rättfärdige tjänare de många rättfärdiga, och han bär deras skulder.

12 Därför ska jag ge honom de många som hans del, och de starka ska han få som byte, eftersom han utgav sitt liv i döden och räknades bland förbrytare, han som bar de många synd och gick in i överträdarnas ställe.

Daniel 9:27 förutsade att Messias skulle komma för att bekräfta det förbund som ingåtts med fader Abraham, som behövde ratificeras genom Hans blod.

Han ska stadfästa ett förbund med de många under en vecka, och mitt i veckan ska han avskaffa slaktoffer och matoffer.

Behovet av offerdjur i templet upphörde att behövas, eftersom Messias engångsoffer på påsk betalade priset för alla våra synder.

Detta var svaret på Daniels bön i Daniel 9:4 när han hänvisade till det eviga barmhärtighetsförbundet.

Jag bad till Herren min Gud och bekände: "O Herre, du store och fruktade Gud, du som håller fast vid förbundet och nåden mot dem som älskar dig och håller dina bud.

Romarbrevet 15:8 säger: *Vad jag vill säga är att Kristus har blivit de omskurnas tjänare för att visa Guds trofasthet och **bekräfta löftena till fäderna,***

Det eviga förbundet gavs till Fader Abraham och troddes av Isak, Jakob/Israel, David, etc. De såg alla fram emot att Messias skulle komma för att bekräfta den eviga trons förbund med Sitt blod.

Galaterbrevet 3:17 säger: *Vad jag menar är detta: ett testamente som Gud själv i förväg gjort giltigt **kan inte upphävas av lagen som kom fyrahundratrettio år senare, så att löftet skulle bli ogiltigt.***

I den versen ser vi att Messias kom för att bekräfta det förbund som fanns före Sinaiförbundet, det eviga förbundet som slöts med Abraham. Vi ser det exakta språket i Daniel 9:27, att **han, Messias, bekräftade förbundet.**

I Hebreerbrevet 9:15–17 identifieras det förbund som överlämnades till Abraham som det *eviga förbundet* som Messias förmedlade och *bekräftade*.

Därför är Kristus medlare för ett nytt (förnyat) förbund, för att de som är kallade ska få det utlovade eviga arvet, när han nu med sin död har friköpt oss från överträdelserna under det förra förbundet. 16 Där det finns ett testamente måste man visa att den som har upprättat det är död. 17 Först vid hans död blir testamentet giltigt, för det träder inte i kraft så länge han lever.

Messias är testatorn av det eviga förbundet, Den som ingick det och gick med på att ratificera/bekräfta det med Sitt blod som det fläckfria lammet. Som testator fick det full effekt först när Han dog.

Det är som att göra ett testamente som ger löften till dem som ska ärva dem, men det träder inte i kraft förrän testamentskaparen dör.

Hebreerbrevets författare säger att Messias inte bara är Den som validerade det förbundet utan också var dess författare!

Hebreerbrevet 12:2 säger: *Och låt oss ha blicken fäst på Jesus, trons upphovsman och fullkomnare. För att nå den glädje som låg framför honom uthärdade han korset, utan att bry sig om skammen, och sitter nu på högra sidan om Guds tron.*

Som upphovsman till förbundet behövde Han *fullborda* (bekräfta, fullborda, ratificera) det eviga förbundet med Sitt blod för att få det till full verkan.

Hebreerbrevet 12:24 säger: *Ni har kommit till det nya förbundets medlare, Jesus, och det renande blodet som talar starkare än Abels blod.*

Det säger att Messias är det eviga förbundets medlare, som gick med på att komma och ratificera det med Sitt blod som det fläckfria lammet.

Hebreerbrevet 13:20 säger: *Fridens Gud har i kraft av **ett evigt förbunds blod** fört fårens store herde, vår Herre Jesus, upp från de döda.*

Och där ser vi att Messias kom för att utgjuta sitt blod för att bekräfta det eviga förbundet.

När du läser evangelierna ser du att Messias tillbringade större delen av sin tid i Galileen och kom bara till Jerusalem för sin Faders heliga högtidsdagar.

Luk 2:41 *Hans föräldrar brukade varje år gå upp till Jerusalem vid påskhögtiden.*

Johannes Döparen identifierade Yahs påskalamm som skulle dö för våra synder.

Joh 1:29 *Nästa dag såg han Jesus komma, och han sade: "Se Guds Lamm som tar bort världens synd!"*

Joh 1:36 *När han såg Jesus komma gående, sade han: "Se Guds Lamm!"*

Aposteln Johannes skriver ner Messias besök i Jerusalem för att fira påskan.

Johannesevangeliet 2:23 berättar: *Medan han var i Jerusalem under påskhögtiden kom många till tro på hans namn när de såg de tecken han gjorde.*

Johannesevangeliet 6:4 dokumenterar ännu en påsk: *Påskan, judarnas högtid, var nära.*

Johannesevangeliet 11:55-57 pekar på hans sista påsk: *Judarnas påsk närmade sig, och många gick från landsbygden upp till Jerusalem före påskan för att rena sig. 56 De sökte efter Jesus och sade till varandra där de stod på tempelplatsen: "Vad tror ni? Kommer han inte alls till högtiden?" 57 Men översteprästerna och fariseerna hade gett order om att den som visste var han fanns skulle tala om det så att de kunde gripa honom.*

Messias kom till Jerusalem vid sin bestämda tid för att dö för de avskilda heligas synder.

Du kan läsa berättelsen om Messias som äter nattvard med sina lärjungar, blir förrådd av Judas Iskariot, blir tillfångatagen och förhörd, gisslad och korsfäst i Matteusevangeliet 26-27, Markusevangeliet 14-15, Lukasevangeliet 22-23 och Johannesevangeliet 18-19.

Herren befälde israeliterna att de skulle välja ut ett lamm utan lyte på den tionde dagen i den första skriftmånaden, som skulle offras på den fjortonde dagen för att sona deras synder. De skulle inspektera lammet under denna tid för att bekräfta att det var felfritt.

2 Mos 12:3-5 *Säg till hela Israels församling: På tionde dagen i denna månad ska varje familjefar ta sig ett lamm, så att varje hushåll får ett lamm. 4 Men om hushållet är för litet för ett lamm, ska familjefadern och hans närmaste granne ta ett lamm tillsammans efter antalet personer. För varje lamm ska ni beräkna ett visst antal, efter vad var och en äter. 5 Ett felfritt, årsgammalt lamm av hankön ska ni välja ut och ta antingen från fåren eller getterna.*

Precis som israeliterna valde ut det fläckfria lammet på den tionde dagen i den första bibelmånaden, red Messias, Yahs fläckfria lamm, in i Jerusalem på en åsna.

Matt 21:4-5 *Detta hände för att det som var sagt genom profeten skulle uppfyllas: 5 Säg till dottern Sion: Se, din kung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna, på en arbetsåsnas föl.*

Matt 21:8-9 *Den stora folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde på vägen. 9 Och folket, både de som gick före honom och de som följde efter, ropade: Hosianna, Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!*

Messias presenterades för den judiska översteprästen för inspektion.

Matteusevangeliet 26:59-60 säger att den judiska översteprästen inte hittade något fel på Messias. *Överstepräster och hela Stora rådet försökte få fram ett falskt vittnesmål mot Jesus för att kunna döma honom till döden. 60 Men de fann inget, trots att många falska vittnen trädde fram*

Så de judiska ledarna försökte få Pilatus att döma Messias för ett brott.

Luk 23:4 *Pilatus sade då till överstepräster och till folket: "Jag ser inget brottsligt hos den mannen."*

Luk 23:13-15 *Pilatus sammankallade överstepräster och rådsherrarna och folket 14 och sade till dem: "Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han förvillar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det ni anklagar honom för. 15 Det gjorde inte Herodes heller, och därför sände han honom tillbaka till oss. Ni ser att han inte har gjort något som förtjänar döden.*

När Pilatus fick reda på att Messias var en galileer, vilket var Herodes' jurisdiktion, sände han Messias till Herodes. Lukasevangeliet 23:14 visar hans bedömning.

Han sade till dem: *"Ni har fört den här mannen till mig och sagt att han förvillar folket. Jag har nu förhört honom i er närvaro men inte funnit honom skyldig till det ni anklagar honom för."*

Genom Skriftens vittnesbörd ser vi att den judiska översteprästen, Pilatus och Herodes alla inspekterade Messias och fann inget att anklaga honom för, utan lyte.

På samma sätt som blodet från det offrade fläckfria lammet ströks över dörren och överliggarna medan israeliterna var fångna i Egypten, för att rädda dem själva från Herrens vrede, som utgjutits över egyptierna. så märker också Herrens fläckfria lamms blod oss så att Yahs vrede inte är emot oss.

Paulus firade fortfarande högtiden påsk.

Apg 18:21 Men tog farväl av dem och sade: Jag måste för all del hålla denna högtid som kommer i Jerusalem men jag kommer tillbaka till er igen, om Gud vill. Och han avseglade från Efesos. (översättning av den engelska texten)

1 Korintierbrevet 5:7 pekar på Messias, vårt påskalamm som offrades för våra synder.

Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg, för ni är osyrade. Vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat.

1 Petrusbrevet 1:19 förkunnar Nej, det var med Kristi dyrbara blod, som med blodet av **ett lamm utan fel och brist.**

Efesierbrevet 1:3-8 säger: *Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far, som i Kristus har välsignat oss med all andlig välsignelse i himlen! 4 Han har utvalt oss i honom före världens skapelse till att vara heliga och fläckfria inför honom. 5 I kärlek har han förutbestämt oss till barnskap hos honom genom Jesus Kristus, efter sin goda viljas beslut, 6 till ära och pris för den nåd som han har skänkt oss i den Älskade. 7 I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder, tack vare den rika nåd 8 som han lät flöda över oss med all vishet och insikt.*

Hebreerbrevet 9:13-16 säger: *Om nu redan blodet av bockar och tjurar och askan från en kviga kan stänkas på de orena och helga till yttre renhet, 14 hur mycket mer ska då inte Kristi blod rena våra samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden? Han har genom den evige Ande framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud. 15 Därför är Kristus medlare för ett nytt förbund, för att de som är kallade ska få det utlovade eviga arvet, när han nu med sin död har friköpt oss från överträdelserna under det förra förbundet. 16 Där det finns ett testamente måste man visa att den som har upprättat det är död.*

Uppenbarelseboken 5:9-13 säger Och de sjöng en ny sång: "Du är värdig att ta bokrullen och bryta dess sigill, för du har blivit slaktad, och med ditt blod har du friköpt människor åt Gud

av alla stammar och språk och länder och folk.¹⁰ Du har gjort dem till ett kungarike och till präster åt vår Gud, och de ska regera på jorden." ¹¹ Och jag såg, och jag hörde rösten av många änglar runt tronen och varelserna och de äldste. Deras antal var tiotusen gånger tiotusen och tusen gånger tusen, ¹² och de sade med stark röst: "**Lammet som blev slaktat** är värdigt att ta emot makten, rikedomen, visheten, kraften, äran, härligheten och lovsången!" ¹³ Och allt skapat i himlen och på jorden och under jorden och på havet och allt som finns i dem hörde jag säga: "Honom som sitter på tronen, honom och Lammet tillhör lovsången och äran och härligheten och makten *i evigheters evighet!*"

*Uppenbarelseboken 12:11 säger: **De övervann honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord, de älskade inte sitt liv så högt att de drog sig undan döden.***

Uppenbarelseboken 13:8 säger: *Alla jordens invånare kommer att tillbe det, alla som inte från världens skapelse har sitt **namn skrivet i livets bok som tillhör Lammet som är slaktat.***

Prisa vår himmelske Fader för att Han har sänt sin älskade Son, det fläckfria Lammet, för att sona våra synder på den heliga högtiden påsk. Låt oss komma ihåg vad Messias utstod denna dag för vår frälsning.

Du kan ta bort allt jäst bröd från ditt hem så att du inte äter det under de sju dagar då det osyrade brödets högtid hålls.

Använd denna tid till att omvända dig från synder, surdeg i ditt liv och för att förbereda dig för det osyrade brödets heliga högtid.

Du kan kronologiskt komma ihåg vad Messias gick igenom på påskan:

UPPDATERING

Messias spikades fast på korset klockan 9 på morgonen, tre timmar efter att dagen började. Han dog sex timmar senare, vid 9:e timmen, klockan 15.00.

Mar 15:25 "*Det var vid tredje timmen som de korsfäste honom.*"

Mar 15:33 *"Vid sjätte timmen kom ett mörker över hela landet som varade fram till nionde timmen."*

Mar 15:34, 37 *"Vid nionde timmen ropade Jesus med hög röst: 'Elohi! Elohi! Lema sabaktani?'" Det betyder: "Min Gud, min Gud, varför har du övergett mig?"*

"Men Jesus ropade med hög röst och gav sedan upp andan."

- *Tidigt på morgonen blev han förrådd*
- *Han blev hånad, slagen, spottad på och gisslad*
- *Han spikades fast på korset vid 9-tiden*
- *Kom ihåg honom vid 15-tiden när han dog.*

Om möjligt, träffa likasinnade på kvällen för att fira vad Messias gjorde för oss på påskan när han bekräftade det eviga förbundet med sitt blod som det fläckfria lammet. Ät en normal måltid i förväg. Du kan efterlikna Messias, som ödmjukade sig och tvättade sina lärjungars fötter.

Messias sa att vi skulle minnas Hans offer med att ta nattvarden på påskdagen.

Luk 22:17-20 *Och han tog en bägare, tackade Gud och sade: "Ta detta och dela mellan er. 18 För jag säger er: Från denna stund ska jag inte dricka av vinstockens frukt förrän Guds rike kommer." 19 Och han tog ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig." 20 På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod som blir utgjutet för er."*

I 1 Korintierbrevet 11:23-29 påminner aposteln Paulus människor om att fira nattvarden under påskan, inte av tradition utan att göra det av vördnad för Messias.

Jag har själv tagit emot från Herren vad jag fört vidare till er: Den natt då Herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, 24 tackade Gud, bröt det och sade: "Detta är min kropp som blir utgiven för er. Gör detta för att minnas mig." 25 På samma sätt tog han bägaren efter måltiden och sade: "Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod. Så ofta ni dricker av den, gör det för att minnas mig." 26 Så ofta ni äter detta bröd och dricker denna bägare förkunnar ni Herrens död till dess han kommer."

27 Den som äter brödet eller dricker Herrens bägare på ett ovärdigt sätt syndar därför mot Herrens kropp och blod. 28 Var och en ska pröva sig själv och så äta av brödet och dricka av bägaren. 29 Den som äter och dricker utan att urskilja Herrens kropp, han äter och dricker en dom över sig.

DET OSYRADE BRÖDETS HÖGTID

Det osyrade brödets högtid är en högsabbat på den femtonde dagen i den första bibelmånaden och firas i sju dagar. Den pekar på Messias syndfria liv eftersom surdeg är en bild av synd i Bibeln. Det är en dag för eftertanke för troende att rensa bort överträdelser från sitt liv.

Israeliterna fick befallning att inte lägga jäst i sitt bröd när de flydde från Egypten. De fick inte äta syrat bröd under sjudagarshelgen, för att de inte skulle göras arvlösa. Inför det osyrade brödets heliga högtid skulle israeliterna städa sitt hem och ta bort eventuell surdeg. Detta gav dem tid att analysera sina liv, minnas synder och be om förlåtelse. Och påskalammets blod försonade deras synd.

2 Mosebok 12:15-20 säger:

I sju dagar ska ni äta osyrat bröd. Redan den första dagen ska ni skaffa bort all surdeg ur era hus, för var och en som äter något syrat från den första dagen till den sjunde ska utrotas ur Israel. 16 På första dagen ska ni hålla en helig sammankomst. Och på sjunde dagen ska ni hålla en helig sammankomst. Under de dagarna ska ni inte utföra något arbete utom det som hör till matlagningen för var och en. Det och inget annat får göras.

17 Ni ska fira det osyrade brödets högtid därför att jag just den dagen förde era härskaror ut ur Egyptens land. Det ska vara en evig stadga för er att fira denna dag från släkte till släkte. 18 Från kvällen den fjortonde dagen i första månaden ska ni äta osyrat bröd ända till kvällen den tjugoförsta dagen i månaden. 19 Under sju dagar får ingen surdeg finnas i era hus. Var och en som äter något syrat ska utrotas ur Israels församling, vare sig han är främling eller infödd. 20 Inget syrat ska ni äta. Var ni än bor ska ni äta osyrat bröd.”

3 Moseboken 23:6-8, 15 säger:

Och på femtonde dagen i samma månad är Herrens osyrade bröds högtid. Då ska ni äta osyrat bröd i sju dagar. 7 På den första dagen ska ni hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete. 8 Och ni ska offra eldsoffer åt Herren i sju dagar. På sjunde dagen ska ni återigen hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete.

15 Sedan ska ni räkna sju hela sabbater från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram lyftofferkärven.

4 Moseboken 28:18-19, 25 säger:

På den första dagen ska man hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras. 19 Och som eldsoffer, som brännoffer åt Herren, ska ni offra: två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm, som ska vara felfria.

25 På den sjunde dagen ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras.

Yah, den himmelske Fadern, har anpassat många händelser till sina heliga högtidsdagar.

Messias föddes på höstens heliga högtid, lövhyddohögtiden, som är den femtonde i den sjunde månaden, när Han kom för att bo bland oss. Evangelierna gör en poäng av att förklara att Johannes Döparen föddes sex månader före Messias.

Jag misstänker att Johannes Döparen föddes på det osyrade brödets heliga högtid, som är den femtonde i den första månaden, eftersom hans roll var att bereda vägen för Messias genom att övertyga människor om deras synder (surdegen), predika omvändelse, och pekar på det fläckfria lammet som skulle sona våra synder.

Luk 1:76–77 Och du, barn, ska kallas den Högstes profet, för du ska gå före Herren och bana väg för honom. 77 Du ska ge hans folk kunskap om frälsningen, med förlåtelse för deras synder

Tidigt i Messias tjänst, när han kom till Jerusalem för vårens heliga högtidsdagar, rensade han ut surdegen från sin Faders hus.

Joh 2:13–17 Judarnas påsk närmade sig, och Jesus gick upp till Jerusalem. 14 På tempelplatsen såg han dem som sålde oxar, får och duvor och dem som satt där och växlade pengar. 15 Då gjorde han en piska av rep och drev ut allesammans från tempelgården med både får och oxar. Han slog ut växlarnas mynt och välte deras bord, 16 och till duvförsäljarna sade han: "Ta bort det härifrån! Gör inte min Fars hus till en marknadsplats!" 17 Hans lärjungar kom då ihåg att det står skrivet: Brinnande iver för ditt hus ska förtära mig.

Messias använde surdeg som en bild av synd och dess fördärvande natur vid några tillfällen.

Matt 16:6 *Jesus sade till dem: "Akta er för fariseernas och saddukeernas surdeg!"*

Matt 16:11-12 *Varför förstår ni inte att det inte var bröd jag talade om? Akta er för fariseernas och saddukeernas surdeg." 12 Då förstod de att han inte talade om att akta sig för surdeg i bröd, utan för fariseernas och saddukeernas lära.*

Mar 8:15 *Då varnade Jesus dem och sade: "Se upp och akta er för fariseernas surdeg och för Herodes surdeg!"*

När Messias kom in i Jerusalem för sista gången, renade han templet igen för att ta bort surdegen.

Matt 21:12-15 *Jesus kom in på tempelplatsen och drev ut alla som sålde och köpte där i templet. Han vält växlarnas bord och duvförsäljarnas stolar 13 och sade till dem: "Det står skrivet: Mitt hus ska kallas ett bödens hus. Men ni har gjort det till ett rövarnäste!" 14 På tempelplatsen kom blinda och lama fram till honom, och han botade dem. 15 När överstepräster och de skriftlärda såg de under han gjorde och barnen som ropade i templet: "Hosianna, Davids son!", blev de upprörda*

Dessa ställen förkunnar vår älskade Messias syndfrihet, vilket gjorde Honom till det perfekta offret för våra synder.

Jesaja 53:8-9 *Genom våld och dom blev han borttagen. Vem i hans släkte betänker att när han rycktes bort från de levandes land, blev han plågad på grund av mitt folks brott? 9 Han fick sin grav bland de ogudaktiga men var hos en rik vid sin död, för **han hade inte gjort något orätt, och inget svek fanns i hans mun.***

2 Kor 5:19–21 *Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrött oss försoningens ord. 20 Vi är alltså sändebud för Kristus, och Gud vädjar genom oss. Vi ber på Kristi uppdrag: låt försona er med Gud! 21 **Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud.***

1 Pet 1:18–19 *Ni vet ju att det inte var med förgängliga ting som silver eller guld ni blev friköpta från det meningslösa liv ni ärvt från era fäder. 19 **Nej, det var med Kristi dyrbara blod, som med blodet av ett lamm utan fel och brist.***

1 Pet 2:21–24 *Till detta är ni kallade. Kristus led i ert ställe och efterlämnade ett exempel åt er, för att ni ska följa i hans fotspår. 22 **Han hade inte begått någon synd, och inget svek fanns i hans mun.** 23 När han blev hånad svarade han inte med hån, när*

han fick lida svarade han inte med hot, utan han överlämnade sin sak åt honom som dömer rättvist. 24 Han bar våra synder i sin kropp upp på korsets trä, för att vi skulle dö bort från synderna och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår är ni helade.

Heb 4:14–16 *När vi nu har en stor överstepräst som har stigit upp genom himlarna, Jesus, Guds Son, låt oss då hålla fast vid vår bekännelse. 15 **Vi har inte en överstepräst som inte kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som har varit frestad i allt liksom vi fast utan synd.** 16 Låt oss därför frimodigt gå fram till nådens tron för att få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i rätt tid.*

Messias förklarade att han är livets bröd.

Joh 6:48–51 *Jag är livets bröd. 49 Era fäder åt mannat i öknen, och de dog. 50 Här är brödet som kommer ner från himlen för att man ska äta av det och inte dö. 51 Jag är det levande brödet som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet ska leva i evighet. Och brödet som jag ger är mitt kött, för att världen ska leva."*

Aposteln Paulus firade det osyrade brödets högtid.

Apg 20:6 *medan vi själva seglade ut från Filippi efter det osyrade brödets högtid. Fem dagar senare träffade vi dem i Troas, där vi stannade i sju dagar.*

1 Korintierbrevet 5:6-8 säger att vi ska rensa bort surdegens synd från våra liv och fira den heliga högtiden för det osyrade brödet.

*Ert skryt låter inte bra. Vet ni inte att lite surdeg syrar hela degen? 7 Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg, för ni är osyrade. Vårt påskalamm Kristus har blivit slaktat. 8 **Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och elakhetens surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.***

Prisa vår himmelske Fader för att han har sänt sin älskade Son i köttet för att ha möjligheten att synda, men ändå var felfri när han var i graven den andra dagen.

Du kan komma ihåg det osyrade brödets heliga högtid genom att rensa bort surdeg från ditt hem under dagarna fram till den. Avstå sedan från att äta syrat/jäst bröd under dessa sju dagar av högtiden.

Mer än disciplinen att ta bort syrat/jäst bröd från ditt hem och din kost är fokus på att reflektera över synden i ditt liv och försöka ta bort den.

1 Pet 4:1-2 När nu Kristus har fått lida till kroppen ska också ni beväpna er med samma sinne. Den som fått lida till kroppen har slutat med att synda, 2 så att han resten av tiden här i sin kropp inte längre lever efter människors begär utan efter Guds vilja.

Rom 6:6–13 Vi vet att vår gamla människa har blivit korsfäst med Kristus, för att syndens kropp ska berövas sin makt så att vi inte längre är slavar under synden. 7 Den som är död är förklarad fri från synden. 8 Har vi nu dött med Kristus, tror vi att vi också ska leva med honom. 9 Vi vet att Kristus är uppväckt från de döda och aldrig mer dör. Döden har ingen makt över honom längre. 10 Hans död var en död från synden en gång för alla, men hans liv är ett liv för Gud. 11 Så ska också ni se på er själva: ni är döda från synden och lever för Gud i Kristus Jesus. 12 Synden ska därför inte regera i er dödliga kropp så att ni lyder dess begär.

Rom 6:17–23 Men Gud vare tack! Ni var slavar under synden, men nu har ni av hjärtat börjat lyda den lära som ni blivit överlämnade åt. 18 Nu är ni befriade från synden och slavar hos rättfärdigheten – 19 jag använder en enkel bild för er mänskliga svaghets skull. Så som ni förr ställde era kroppar i orenhetens och laglöshetens tjänst till laglöshet, så ska ni nu ställa era kroppar i rättfärdighetens tjänst till helgelse. 20 När ni var slavar under synden var ni fria från rättfärdigheten. 21 Men vad fick ni då för frukt? Sådant som ni nu skäms över, eftersom det slutar i döden. 22 Men nu när ni är befriade från synden och slavar hos Gud, får ni helgelse som frukt och till slut evigt liv. 23 Syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre.

1 Kor 6:18–20 Fly sexuell omoral! All annan synd som en människa begår är utanför kroppen, men den sexuellt omoraliske syndar mot sin egen kropp. 19 Eller vet ni inte att er kropp är ett tempel för den helige Ande som bor i er och som ni har fått av Gud? Ni tillhör inte er själva, 20 ni är köpta till ett högt pris. Ära då Gud med er kropp!

2 Kor 5:17–21 Var jag då tanklös när jag tog det beslutet? Eller tar jag mina beslut som jag själv finner bäst, så att mitt "ja, ja" också är ett "nej, nej"? 18 Så sant Gud är trofast: vårt budskap till er är inte både ja och nej. 19 Guds Son, Jesus Kristus som vi har predikat hos er – jag och Silvanus och Timoteus – han kom inte som både ja och nej, utan i honom har det kommit ett ja. 20 Alla Guds löften har i honom fått sitt ja. Därför får de också genom honom sitt Amen, för att Gud ska bli ärad genom oss. 21 Det är Gud som befäster oss och er i Kristus och som har smort oss.

Ef 4:21–26 Ni har hört om honom och fått undervisning i honom enligt den sanning som finns hos Jesus. 22 Därför ska ni lämna ert gamla liv och lägga bort den gamla

människan som går under, bedragen av sina begär. 23 Låt er förnyas till ande och sinne 24 och klä er i den nya människan, som är skapad till likhet med Gud i sann rättfärdighet och helighet. 25 Lägg därför bort lögnen och tala sanning med varandra. Vi är ju delar i samma kropp. 26 Grips ni av vrede, synda inte. Låt inte solen gå ner över er vrede

Prisa vår älskade Messias som uppfyllde Sinaiförbundets krav som ingen människa kunde. Han var syndfri så att hans blodsförsoning för våra överträdelser täcker dem och döljer dem för Fadern som om de vore begravda i en grav för alltid.

FÖRSTLINGSFRUKTEN

Förstlingsfruktens högtid äger rum den 16:e dagen i den första bibelmånaden. Det firades genom att vifta med en kärve med mognat spannmål inför vår himmelske Fader för att symbolisera säsongens första skörd. Messias uppståndelse på Förstlingsfruktens högtid representerar vår framtida uppståndelse för att vara med honom för alltid.

3 Mos 23:9-11 Herren talade till Mose. Han sade: 10 Säg till Israels barn: När ni kommer in i det land som jag ger er och ni bärgar in dess skörd, ska ni ta den kärve som är det första av er skörd och bära den till prästen. 11 Den kärven ska han lyfta inför Herrens ansikte så att ni räknas som välbehagliga. Dagen efter sabbaten ska prästen lyfta den.

Påskan är den 14:e dagen i den första bibliska månaden. Nästa dag är det osyrade brödets heliga sabbatsfest. Sedan är den 16:e dagen förstlingsfruktens högtid.

Vi ser hur Messias uppstod på den tredje dagen, precis som han förutsagt många gånger. Han sa inte att han skulle uppstå på den fjärde dagen, eftersom vissa antog att han måste vara i graven i tre hela dagar och tre hela nätter. Den judiska traditionen tilldelade vilken del av en dag som helst till en hel dag.

Med hjälp av bildspråket av ett vetekorn som går ner i jorden, sa Messias:

Joh 12:24 Jag säger er sanningen: Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör bär det rik frukt.

Messias dog för att han skulle bära en skörd av återlösta själar för sin Fader. Han begravdes i en trädgård, vilket verkar väldigt passande.

Joh 19:41 Vid platsen där Jesus hade blivit korsfäst låg en trädgård, och i trädgården fanns en ny grav där ännu ingen hade blivit lagd.

Viftade Messias med en vetekärve inför Fadern när han uppstod igen? Det skulle vara fantastiskt!

Matteusevangeliet 28, Markusevangeliet 16, Lukasevangeliet 24 och Johannesevangeliet 20 beskriver att Messias återuppstår på tredje dagen.

Matteusevangeliet 28:1-10 ger berättelsen om kvinnorna som hittade den tomma graven.

Efter sabbaten, i gryningen den första veckodagen, gick Maria Magdalena och den andra Maria för att se på graven. 2 Då blev det en kraftig jordbävning, för en Herrens ängel kom ner från himlen. Han gick fram och rullade bort stenen och satte sig på den. 3 Hans gestalt var som blixten, och hans kläder var vita som snö. 4 Vakterna skakade av skräck för honom och blev som döda. 5 Men ängeln sade till kvinnorna: "Var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste. 6 Han är inte här, han har uppstått som han har sagt! Kom och se platsen där han låg. 7 Och gå genast och säg till hans lärjungar att han har uppstått från de döda. Se, han går före er till Galileen. Där ska ni få se honom. Nu har jag sagt er det." 8 De skyndade då genast i väg från graven. Med bävan och stor glädje sprang de för att berätta det för hans lärjungar. 9 Plötsligt mötte Jesus dem och hälsade dem. De kom fram och höll om hans fötter och tillbad honom. 10 Då sade Jesus till dem: "Var inte rädda! Gå och säg till mina bröder att de ska gå till Galileen. Där ska de få se mig."

Petrus och Johannes skyndade till graven för att bevittna att Messias hade uppstått.

Joh 20:1-9 Tidigt den första veckodagen, medan det ännu var mörkt, kom Maria Magdalena ut till graven och fick se att stenen var borta från graven. 2 Hon sprang därifrån och kom till Simon Petrus och den andre lärjungen, den som Jesus älskade, och sade till dem: "De har tagit bort Herren från graven, och vi vet inte var de har lagt honom!" 3 Då rusade Petrus och den andre lärjungen ut mot graven. 4 Båda sprang på samma gång, men den andre lärjungen sprang fortare än Petrus och kom först fram till graven. 5 Han lutade sig in och såg linnebindlarna ligga där, men han gick inte in. 6 Strax efter honom kom Simon Petrus. Han gick in i graven och såg också linnebindlarna ligga där, 7 och duken som hade täckt huvudet. Den låg inte tillsammans med bindlarna utan hopvikt på ett ställe för sig. 8 Då gick även den andre lärjungen in, han som hade kommit fram till graven först, och han såg och trodde. 9 Tidigare hade de nämligen inte förstått Skriftens ord att han måste uppstå från de döda.

Petrus och Johannes gjorde en djupgående iakttagelse av tyget som fanns på Messias ansikte, som lades åt sidan av sig självt. För det första är det ett bevis på att tjuvar inte tog bort hans kropp i all hast, eftersom allt låg i sådan ordning och anständighet. Men att linneduken lades åt sidan har en viktigare betydelse.

I hebreisk tradition var servettplaceringen ett tecken för tjänaren så att de förstod om husbonden hade ätit färdigt eller inte. Så tjänaren skulle vänta utom synhåll tills husbonden gav signalen.

Om husbonden knölade ihop servetten och lade den på bordet, betydde det att han var färdig; så tjänaren visste att det var okej att duka av bordet.

Men om husbonden reste sig från bordet, vek servetten och lade den bredvid sin tallrik, så förstod tjänaren att husbonden inte var färdig och att han skulle komma tillbaka.

Genom att Messias placerade sin linneduk snyggt åt sidan, betyder det att han kommer tillbaka. HalleluYah!

Dessa verser pekar på att Messias segerrikt återuppstår, vilket är nyckeln till vår tro:

Apg 2:24 Men Gud har uppväckt honom och löst honom ur dödens vånda, eftersom det inte var möjligt för döden att behålla honom.

Apg 2:32 Denne Jesus har Gud uppväckt, och vi är alla vittnen till det.

Apg 3:15 Livets furste dödade ni, men Gud har uppväckt honom från de döda. Det är vi vittnen till.

Apg 3:26 Det var först och främst för er som Gud lät sin tjänare uppstå, och han har sänt honom för att välsigna er genom att vända var och en bort från sina onda gärningar."

Apg 4:10 så ska ni alla och hela Israels folk veta att han står frisk framför er i kraft av Jesu Kristi nasaréns namn. Ni korsfäste honom, men Gud har uppväckt honom från de döda.

Apg 5:30 Våra fäders Gud har uppväckt Jesus, som ni hängde upp på trä och dödade.

Apg 10:40 men Gud uppväckte honom på tredje dagen och lät honom visa sig

Apg 13:33 har Gud uppfyllt åt oss, deras barn, genom att låta Jesus uppstå. Det står ju skrivet i andra psalmen: Du är min Son, jag har fött dig i dag.

Apg 17:31 Han har nämligen bestämt en dag då han ska döma världen med rättfärdighet genom en man som han har utsett, och han har erbjudit tron åt alla genom att uppväcka honom från de döda."

Rom 4:24 utan även för vår skull. Rättfärdighet kommer att tillräknas oss som tror på honom som uppväckte vår Herre Jesus från de döda,

Rom 6:4,9 Vi är begravda med honom genom dopet till döden för att leva det nya livet, liksom Kristus är uppväckt från de döda genom Faderns härlighet. Vi vet att Kristus är uppväckt från de döda och aldrig mer dör. Döden har ingen makt över honom längre.

Rom 7:4 Så har också ni, mina bröder, genom Kristi kropp dödats från lagen så att ni tillhör en annan, honom som har uppstått från de döda, för att vi ska bära frukt åt Gud.

Rom 8:11 Och om Anden från honom som uppväckte Jesus från de döda bor i er, då ska han som uppväckte Kristus från de döda också göra era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

Rom 8:22–23 Vi vet att hela skapelsen gemensamt fortfarande suckar och våndas. 23 Och inte bara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning.

Rom 10:9 För om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, ska du bli frälst.

Rom 14:8–9 Lever vi, så lever vi för Herren. Dör vi, så dör vi för Herren. Vare sig vi lever eller dör tillhör vi alltså Herren. 9 Kristus har dött och fått liv igen för att vara Herre över både levande och döda.

1 Kor 6:14 Gud har uppväckt Herren, och genom sin makt ska han uppväcka även oss.

1 Kor 15:1–8 Bröder, jag vill påminna er om evangeliet som jag predikade för er, som ni tog emot och som ni står fasta i. 2 Genom evangeliet blir ni frälsta, om ni håller fast vid ordet som jag förkunnade. Annars var det ingen mening med att ni kom till tro. 3 Jag förde vidare till er det allra viktigaste, vad jag själv har tagit emot: att Kristus dog för

våra synder enligt Skrifterna, 4 att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna 5 och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. 6 Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder på samma gång. De flesta av dem lever än, även om några har insomnat. 7 Sedan visade han sig för Jakob och därefter för alla apostlarna. 8 Allra sist visade han sig också för mig, som för ett ofullgånget foster.

1 Kor 15:20-26 Men nu har Kristus verkligen uppstått från de döda, som förstlingen av de insomnade. 21 Eftersom döden kom genom en människa, kom också de dödas uppståndelse genom en människa. 22 Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus. 23 Men var och en i sin ordning: Kristus som förstlingen och därefter, när han kommer, de som tillhör honom. 24 Sedan kommer slutet, när han överlämnar riket åt Gud Fadern sedan han gjort slut på varje välde, varje makt och kraft. 25 Han måste regera tills han har lagt alla fiender under sina fötter. 26 Som den sista fienden berövas döden sin makt,

2 Kor 4:14 Vi vet ju att han som uppväckte Herren Jesus också ska uppväcka oss med Jesus och låta oss träda fram tillsammans med er.

Ef 1:19–23 och hur oerhört stor hans makt är i oss som tror, därför att hans väldiga kraft har varit verksam. 20 Den kraften lät han verka i Kristus när han uppväckte honom från de döda och satte honom på sin högra sida i himlen, 21 högt över alla härskare, makter, krafter och herradömen och alla namn som kan nämnas, inte bara i denna tidsålder utan också i den kommande. 22 Allt lade han under hans fötter, och honom som är huvud över allting gav han till församlingen 23 som är hans kropp, fullheten av honom som uppfyller allt i alla.

Kol 2:12 och begravdes med honom i dopet. I dopet blev ni också uppväckta med honom genom tron på Guds kraft, han som uppväckte honom från de döda.

1 Tess 1:10 och vänta på hans Son från himlen, honom som Gud har uppväckt från de döda: Jesus, som räddar oss från den kommande vredesdomen.

2 Tim 2:8 Tänk på Jesus Kristus, som är uppstånden från de döda och född av Davids ätt enligt evangeliet jag predikar.

1 Pet 1:21 Genom honom tror ni på Gud, som har uppväckt honom från de döda och gett honom härlighet, så att er tro och ert hopp står till Gud.

Jak 1:17–18 *Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan. Det kommer ner från ljusens Far, som inte förändras eller växlar mellan ljus och mörker. 18 I kraft av sin vilja har han fött oss på nytt genom sanningens ord till att vara en förstlingsfrukt bland dem han har skapat.*

Upp 1:4-5 *Från Johannes till de sju församlingarna i Asien. Nåd vare med er och frid från honom som är och som var och som kommer, och från de sju andarna framför hans tron 5 och från Jesus Kristus, det trovärdiga vittnet, **den förstfödde från de döda** och härskaren över jordens kungar. Han som älskar oss och har löst oss från våra synder med sitt blod*

Messias är uppfyllelsen av Förstlingsfruktens högtid, och precis som han återuppstod har vi löftet att uppstå för att för alltid vara med honom och vår himmelske Fader.

Pingstdagen inträffar på sommaren, sju sabbater, femtio dagar efter vårens högtider. Den pekar på skörden av själar för riket när Messias sände sin Faders Ande över lärjungarna, vilket ledde till att 3 000 judar blev återlösta för riket på pingstdagen.

3 Mosebok 23:15-22 säger:

Sedan ska ni räkna sju hela sabbater från dagen efter sabbaten, från den dag då ni bar fram lyftofferkärven. 16 Femtio dagar ska ni räkna, fram till dagen efter den sjunde sabbaten. Då ska ni bära fram ett nytt matoffer åt Herren. 17 Från de orter där ni bor ska ni bära fram lyftofferbröd, två kakor gjorda av två tiondels efa fint mjöl, bakade med surdeg. De är en förstlingsgåva åt Herren. 18 Och tillsammans med brödet ska ni föra fram sju felfria, årsgamla lamm, en ungtjur och två baggar som brännoffer åt Herren, med det matoffer och dryckesoffer som hör till. Det är ett eldsoffer till en ljuvlig doft för Herren. 19 Dessutom ska ni offra en bock som syndoffer och två årsgamla lamm som gemenskapsoffer. 20 Prästen ska lyfta dem som ett lyftoffer inför Herrens ansikte tillsammans med förstlingsbröden som bärs fram med de båda lammen. De ska vara helgade åt Herren och tillhöra prästen. 21 Och samma dag ska ni utlysa en helig sammankomst, som ni ska hålla. Inget arbete ska ni då utföra. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. 22 När ni bärgar skörden i ert land ska du inte skörda till yttersta kanten av din åker, och du ska inte heller plocka ströaxen efter din skörd. Du ska lämna kvar det åt den fattige och åt främlingen. Jag är Herren er Gud.

5 Moseboken 16:9-10 befäller:

Du ska räkna sju veckor. Från det att man börjar skära säden ska du räkna de sju veckorna. 10 Därefter ska du fira Herren din Guds veckohögtid och bära fram din hands frivilliga gåva, som du ska ge efter måttet av den välsignelse som Herren din Gud har gett dig.

Under sin flerråriga tjänst förutsade Messias att han skulle sända Hjälparen.

Luk 11:13 *Om nu ni som är onda förstår att ge goda gåvor till era barn, hur mycket mer ska då inte er Far i himlen ge den helige Ande åt dem som ber honom?"*

Joh 14:16-26 *Om ni ber om något i mitt namn, ska jag göra det. 15 Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud. 16 Och jag ska be Fadern, och han ska ge er en annan Hjälpare som ska vara hos er för alltid: 17 sanningens Ande. Världen kan inte ta emot honom, för världen ser honom inte och känner honom inte. Ni känner honom, för han förblir hos er och ska vara i er. 18 Jag ska inte lämna er faderlösa, jag ska komma till er. 19 Ännu en kort tid, och världen ser mig inte längre. Men ni ska se mig, för jag lever och ni ska leva. 20 Den dagen ska ni förstå att jag är i min Far, och att ni är i mig och jag i er. 21 Den som har mina bud och håller fast vid dem är den som älskar mig. Den som älskar mig ska bli älskad av min Far, och jag ska älska honom och uppenbara mig för honom." 22 Judas – inte Judas Iskariot – frågade: "Herre, hur kommer det sig att du ska uppenbara dig för oss och inte för världen?" 23 Jesus svarade: "Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och ta vår boning hos honom. 24 Den som inte älskar mig håller inte fast vid mina ord. Ordet som ni hör är inte mitt, det kommer från Fadern som har sänt mig. 25 Detta har jag sagt er medan jag ännu är kvar hos er. 26 Men Hjälparen, den helige Ande som Fadern ska sända i mitt namn, han ska lära er allt och påminna er om allt som jag sagt er.*

Joh 15:26-27 *Men när Hjälparen kommer som jag ska sända er från Fadern, sanningens Ande som utgår från Fadern, då ska han vittna om mig. 27 Också ni ska vittna, eftersom ni har varit med mig ända från början.*

Joh 16:7-11 *Men jag säger er sanningen: Det är för ert bästa som jag går bort. För om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort ska jag sända honom till er. 8 Och när han kommer ska han överbevisa världen om synd och rättfärdighet och dom. 9 Om synd: de tror inte på mig. 10 Om rättfärdighet: jag går till Fadern och ni ser mig inte längre. 11 Om dom: denna världens furste är dömd.*

Efter sin uppståndelse framträdde Messias under fyrtio dagar och sa sedan till sina lärjungar att inte lämna Jerusalem utan att vänta på pingstdagen.

Vi kan läsa i Apostlagärningarna 2:1–18 hur Anden utgöts över lärjungarna på pingstdagen och hur evangeliet predikades, vilket fick 3 000 judar att tro på Messias den dagen.

När pingstdagen kom var de alla samlade. 2 Då hördes plötsligt från himlen ett dån som när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt. 3 Tungor som av eld visade sig för dem och fördelade sig och satte sig på var och en av dem. 4 Alla uppfylldes av den helige Ande och började tala främmande språk, allteftersom Anden ingav dem att tala. 5 I Jerusalem bodde fromma judiska män från alla folk under himlen. 6 När dånnet hördes samlades folkskaran, och alla var skakade eftersom var och en hörde sitt eget språk talas. 7 Häpna och förundrade frågade de: "Är de inte galileer, alla de som talar? 8 Hur kan då var och en av oss höra sitt eget modersmål? 9 Vi är parter, meder och elamiter, vi bor i Mesopotamien, Judeen och Kappadokien, i Pontus och Asien, 10 i Frygien och Pamfylia, i Egypten och i trakterna kring Kyrene i Libyen, vi är inflyttade från Rom, 11 vi är judar och proselyter, kretensare och araber – ändå hör vi dem tala på våra egna språk om Guds väldiga gärningar!" 12 De var alla häpna och förvirrade och frågade varandra: "Vad kan det här betyda?" 13 Men andra sade hånfullt: "De har druckit sig fulla på sött vin." 14 Då steg Petrus fram tillsammans med de elva, höjde sin röst och talade till dem: "Judiska män och Jerusalems alla invånare! Detta ska ni veta, lyssna till mina ord: 15 Det är inte som ni tror att de är berusade. Det är ju bara tredje timmen på morgonen! 16 Nej, det är detta som är sagt genom profeten Joel: 17 Och det ska ske i de sista dagarna, säger Gud, att jag utgjuter av min Ande över allt kött. Era söner och era döttrar ska profetera, era unga ska se syne och era gamla ska ha drömmar. 18 Ja, över mina tjänare och tjänarinnor ska jag i de dagarna utgjuta av min Ande, och de ska profetera.

I Apostlagärningarna 20:16 strävade Paulus efter att ta sig till Jerusalem på pingstdagen.

Paulus hade nämligen bestämt sig för att segla förbi Efesos för att inte bli uppehållen i Asien. Han skyndade vidare för att om möjligt kunna vara i Jerusalem på pingstdagen.

Återigen, i 1 Korintierbrevet 16:7-8, talar Paulus om att hålla pingstdagen.

Jag vill inte besöka er nu på genomresa, för jag hoppas kunna stanna hos er en tid om Herren tillåter. 8 I Efesos stannar jag till pingst,

Den Helige Ande ges till Messias efterföljare för att sätta sigill på dem som tillhör den himmelske Fadern.

Rom 8:26 *Så hjälper också Anden oss i vår svaghet. Vi vet inte vad vi borde be om, men Anden själv vädjar för oss med suckar utan ord.*

1 Kor 3:16 *Vet ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?*

1 Kor 12:13 *I en och samme Ande är vi alla döpta för att höra till en och samma kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria. Och vi har alla fått en och samme Ande utgjuten över oss.*

2 Korintierbrevet 1:22 *Han har även satt sitt sigill på oss och gett oss Anden som en garant i våra hjärtan.*

2 Kor 3:3 *Det är uppenbart att ni är ett Kristusbrev skrivet genom vår tjänst, inte med bläck utan med den levande Gudens Ande, inte på tavlor av sten utan på tavlor av kött i era hjärtan.*

2 Kor 5:5 *Och den som berett oss för just detta är Gud, som har gett oss Anden som en garant.*

Gal 3:13–14 *Kristus har friköpt oss från lagens förbannelse genom att bli en förbannelse i vårt ställe. Det står skrivet: Förbannad är var och en som är upphängd på trä. 14 Så skulle välsignelsen som Abraham fått komma till hedningarna i Jesus Kristus, så att vi genom tron skulle få den utlovade Anden.*

Ga 4:4-6 *Men när tiden var inne sände Gud sin Son, född av kvinna och ställd under lagen, 5 för att friköpa dem som stod under lagen så att vi skulle få söners rätt. 6 Och eftersom ni är söner har Gud sänt i våra hjärtan sin Sons Ande, som ropar: "Abba! Far!"*

Ef 1:12–14 *för att vi som först har satt vårt hopp till Kristus ska bli till hans ära och pris. 13 I honom har också ni, när ni hörde sanningens ord, evangeliet om er frälsning, i honom har också ni, när ni kom till tro, fått den utlovade helige Ande som ett sigill. 14 Anden är ett förskott som garanterar vårt arv, att hans eget folk ska befrias, till hans ära och pris.*

1 Tess 4:8 *Den som avvisar detta avvisar alltså inte en människa utan Gud, som ger er sin helige Ande.*

2 Tes 2:13 *Men vi måste alltid tacka Gud för er bröder, Herrens älskade, eftersom Gud från begynnelsen har utvalt er till frälsning genom att ni helgas av Anden och tror på sanningen.*

1 Joh 3:24 *Den som håller fast vid hans bud förblir i Gud och Gud i honom. Och att Gud förblir i oss, det vet vi av Anden som han gett oss.*

1 Joh 4:13 *Vi vet att vi förblir i honom och han i oss genom att han har gett oss av sin Ande.*

Vi kan fira pingstdagen genom att läsa dessa verser och tacka Ruach (Anden), Sanningens Ande, vår förespråkare, som vägleder oss.

Samla In Skördens Frukt

Höstens Högtidsdagar

Från Messias första tillkomst när han dog för våra synder på påskhögtiden, var syndfri i graven på det osyrade brödets högtid och uppstod på Förstlingsfruktens högtid; till Hans utgjutande av sin Faders Ruach Ande på sommarfesten pingst; tills hans återkomst på höstens basunhögtid, hans dom på försoningsdagen och hans giftermål med sin brud på den heliga lövhyddohögtiden; ser vi Messias arbeta för att samla in en skörd av själar för sin Faders rike.

Denna historiska berättelse ges i Uppenbarelsboken, som talar om vad Messias Ekklesia/kyrka av heliga står inför, från det första århundradet till Messias återkomst.

Uppenbarelsboken 12 beskriver de romerska kejsarna som användes av Satan för att försöka utplåna Messias Ekklesia av heliga under tio förföljelseperioder som varade fram till 312 e.Kr. Det är 280 år från när Messias dog, vilket efterliknar människans "dräktighetsperiod", eftersom födelsen av kyrkan på jorden var smärtsam, särskilt den sista perioden från 303-312 e.Kr.

Berättelsen om odjuret från havet i Uppenbarelsboken 13 beskriver det satan-bemyndigade antikristodjuret Roms påvar som förbjöd och brände skrifterna och förföljde de heliga under den mörka medeltiden. De var så obevekliga att de i maj 1514 förkunnade att hela kristenheten stod under deras myndighet och att det inte fanns några vittnen kvar mot dem.

Och sedan 3 ½ år senare publicerade Martin Luther sina 95 teser som utlöste den protestantiska reformationen och väckte de heliga till liv igen. Reformatorerna förkunnade evangeliet, och det blev en stor skörd av själar för kungariket eftersom katoliker enbart återlöstes genom tro på Messias.

Skörden fortsatte när reformatörerna översatte skrifterna till engelska, tyska och andra språk. Den lägliga tillkomsten av tryckpressen ledde till den lilla boken i Uppenbarelsboken 10, den tryckta Bibeln, som spreds över hela världen genom

bibelsällskap. Skörden utökades genom världsomspännande uppdrag och genom tiden för det stora uppvaknandet, då miljoner löstes in för kungariket.

Jag ber att i dessa yttersta tider att sanningen om profetiornas uppfyllelse förkunnas runt om i världen, vilket bevisar bibelns giltighet och Messias gedom. Jag ber att detta kastar antikristodjuret, påven, och den falska profeten, jesuiternas överordnade general, den vita påven, och den svarte påven, från makten; för att befria fångarna för en härlig skörd av själar i den yttersta tiden.

BASUNHÖGTIDEN

Basunhögtiden äger rum den första dagen i den sjunde bibelmånaden, vilket vanligtvis är i september enligt den romerska kalendern. Det representerar Messias återkomst för sin brud när det blåses i basuner och de utvalda samlas till Honom. Vi bör prisa Honom när vi ivrigt väntar på Hans återkomst för oss.

3 Mosebok 23:23-25 säger:

Herren talade till Mose. Han sade: 24 Säg till Israels barn: I sjunde månaden, på första dagen i månaden, ska ni hålla sabbatsvila, en minneshögtid med basunklang, en helig sammankomst. 25 Inget arbete ska ni då utföra, och ni ska offra eldsoffer åt Herren.

4 Moseboken 29:1 säger:

I sjunde månaden, på första dagen i månaden, ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras. Den ska för er vara en dag med basunklang.

Messias pekade på sin återkomst i Johannesevangeliet 6:38–40.

*Jag har inte kommit ner från himlen för att göra min egen vilja, utan hans vilja som har sänt mig. 39 Och detta är hans vilja som har sänt mig: att jag inte ska förlora någon enda av alla dem som han har gett mig, utan låta dem uppstå på den yttersta dagen. 40 Ja, detta är min Fars vilja: att var och en som ser Sonen och tror på honom ska ha evigt liv, och **jag ska låta honom uppstå på den yttersta dagen.**"*

Paulus beskriver Messias återkomst i 1 Korintierbrevet 15:51-57.

Se, jag säger er en hemlighet: Vi ska inte alla insomna, men vi ska alla förvandlas, 52 i ett nu, på ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Basunen ska ljuda och de döda ska uppstå odödliga, och vi ska förvandlas. 53 Detta förgängliga måste kläs i oförgänglighet och detta dödliga kläs i odödlighet. 54 Men när det förgängliga är klätt i oförgänglighet och det dödliga klätts i odödlighet, då uppfylls det ord som står skrivet: Döden är uppslukad i seger. 55 Du död, var är din seger? Du död, var är din udd? 56 Dödens udd är synden, och syndens makt kommer av lagen. 57 Men Gud vare tack som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus!

Paulus beskriver Messias återkomst i 1 Tessalonikerbrevet 4:13–17.

*Bröder, vi vill att ni ska veta hur det blir med dem som har insomnat, så att ni inte sörjer som de andra, de som inte har något hopp. 14 Eftersom vi tror att Jesus har dött och uppstått, så ska Gud på samma sätt genom Jesus föra fram de insomnade tillsammans med honom. 15 Vi säger er detta enligt ett ord från Herren: vi som lever och är kvar till Herrens ankomst ska alls inte komma före de insomnade. 16 När en befallning ljuder, en ärkeängels röst och **en Guds basun**, då ska Herren själv komma ner från himlen, och de som har dött i Kristus ska uppstå först. 17 Därefter ska vi som lever och är kvar ryckas upp bland skyar tillsammans med dem för att möta Herren i rymden. Och så ska vi alltid vara hos Herren. 18 Trösta därför varandra med dessa ord.*

Som du såg i kapitlet De Oförståndiga Jungfrurna pekar 1 Tessalonikerbrevet 5:1-4 och 2 Petrusbrevet 3:7-12 på att Messias kommer som en tjuv i natten, vilket betyder att hans återkomst kommer att överraska många människor eftersom de inte förstår det rätta sammanhanget för hans återkomst.

De som inte förstår sammanhanget med Messias återkomst, på höstens heliga basunhögtid, kommer att överraskas. De som vilseleds av de falska, futuristiska förklaringarna av profetiornas uppfyllelse, som är så populära idag, har inte Skriftens sanningsolja för att lysa upp deras väg i dessa mörka tider.

Trots vad de falska profetiorna förkunnar, har de flesta profetiorna i Uppenbarelseboken redan uppfyllts under de senaste 1 900 åren; och vi är i den sjätte vredesskålen idag. I detta sammanhang upprepade Messias denna varning i den sjätte vredesskålen i Uppenbarelseboken 16:15

"Se, jag kommer som en tjuv. Salig är den som vakar och bevarar sina kläder, så att han inte går naken och man ser hans skam."

Du kan begära en PDF-sammanfattning av boken Revelation Timeline Decoded, som visar vad som redan har uppfyllts under de senaste 1 900 åren, var vi är nu på tidslinjen för uppfyllelsen och vad som kommer att hända närmast när vi väntar på Messias återkomst i hemsidan på webbplatsen

www.RevelationTimelineDecoded.com

Gör inget regelbundet arbete på basunhögtiden och ge ett eldoffer till Yah. Vi kan fira det genom att blåsa i shofar, trumpet eller ropa högt.

Vi kan mötas för att umgås, fira och prisa, eftersom det representerar höstens skörd av själar i den yttersta tiden.

Det är en tiodagars nedräkning, gemensamt kallad "Aweens dagar", en högtidlig och helig tid när vi förbereder oss för försoningsdagen.

FÖRSONINGSDAGEN

Från basunhögtiden till försoningsdagen är de "Tio dagar av vördnad" för att förbereda våra hjärtan för denna högtidliga dag då vi kommer att stå inför vår rättfärdige domare för att avlägga redovisning. Vi bör uppriktigt omvända oss från våra synder, vår nations synder och kyrkans synder. Vi borde vara sorgsna över hur fienden har lurat människor och be om deras frälsning.

Yahs israeliter fastar och avstår från arbete när de lever ut en dag av sorg över synd. Efter bekännelsen av synd är allt vi kan göra att kasta oss för fötterna på vår Förebedjare, som betalade priset för våra synder.

3 Mosebok 23:26-32 säger:

Och Herren talade till Mose. Han sade: 27 Men på tionde dagen i samma sjunde månad är försoningsdagen. Då ska ni hålla en helig sammankomst, och ni ska fasta och offra eldsoffer åt Herren. 28 På den dagen ska ni inte utföra något arbete, för det är en försoningsdag då försoning bringas för er inför Herren er Gud. 29 Var och en som inte fastar på denna dag ska utrotas ur sin släkt. 30 Och var och en som utför något arbete på just den dagen ska jag utrota ur hans folk. 31 Inget arbete ska ni utföra. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte, var ni än bor. 32 En vilosabbat ska den vara för er, och ni ska då fasta. På kvällen den nionde dagen i månaden ska ni hålla denna sabbatsvila, från kväll till kväll.

4 Moseboken 29:7 säger:

På tionde dagen i samma sjunde månad ska ni hålla en helig sammankomst. Ni ska då fasta och inte utföra något arbete.

Messias förkunnade i Matteusevangeliet 25:31-46:

När Människosonen kommer i sin härlighet och alla änglar med honom, då ska han sätta sig på sin härlighets tron. 32 Och alla folk ska samlas inför honom, och han ska skilja dem från varandra som herden skiljer fåren från getterna. 33 Och han ska ställa fåren på sin högra sida och getterna på den vänstra. 34 Då ska Kungen säga till dem som står på hans högra sida: Kom, ni min Fars välsignade, och ta emot det rike som stått berett för er sedan världens skapelse. 35 För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig. 36 Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. Jag var i fängelse och ni kom till mig. 37 Då

ska de rättfärdiga svara honom: Herre, när såg vi dig hungrig och gav dig att äta, eller törstig och gav dig att dricka? 38 Och när såg vi dig som främling och tog emot dig, eller naken och klädde dig? 39 Och när såg vi dig sjuk eller i fängelse och kom till dig? 40 Då ska Kungen svara dem: Jag säger er sanningen: Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig. 41 Sedan ska han säga till dem som står på den vänstra sidan: Gå bort från mig, ni förbannade, till den eviga elden som är beredd åt djävulen och hans änglar. 42 För jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. 43 Jag var främling och ni tog inte emot mig, naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte. 44 Då ska de svara: Herre, när såg vi dig hungrig eller törstig eller som främling eller naken eller sjuk eller i fängelse och hjälpte dig inte? 45 Då ska han svara dem: Jag säger er sanningen: Allt vad ni inte har gjort för en av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig. 46 Och dessa ska gå bort till evigt straff, men de rättfärdiga till evigt liv."

Sorgligt nog kommer många att höra orden "gå bort från mig, ni förbannade." I Matteusevangeliet 5:23–26 råder Messias oss att göra upp med andra innan vi överlämnas till en domare. Hur mycket viktigare är det inte för oss att ha en rätt ställning inför vår himmelske Fader inför den kommande domen?

Därför, om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, 24 så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder. Kom sedan och bär fram din gåva. 25 Skynda dig att göra upp med din motpart medan du är med honom på vägen. Annars kan han överlämna dig till domaren, och domaren till vakten och du sätts i fängelse. 26 Jag säger dig sanningen: Du kommer inte ut därifrån förrän du har betalat till sista öret.

Här är verser om den kommande domedagen:

Rom 14:10–12 Varför dömer då du din broder? Eller varför föraktar då du din broder? Vi ska alla stå inför Guds domstol. 11 Det står skrivet: Så sant jag lever, säger Herren, för mig ska varje knä böjas och varje tunga prisa Gud. 12 Alltså ska var och en av oss avlägga räkenskap inför Gud.

1 Kor 4:5 Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han ska kasta ljus över det som är dolt i mörkret och avslöja alla hjärtans avsikter, och då ska var och en få sitt beröm av Gud.

2 Kor 5:9–10 Därför sätter vi en ära i att vara till behag för honom, vare sig vi är hemma eller borta. 10 Vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en ska få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.

2 Tim 4:1–5 *Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer några att avfalla från tron och följa villoandar och onda andars läror, 2 förledda av hycklande lögnare som är brännmärkta i sina samveten. 3 De förbjuder folk att gifta sig och befaller dem att avstå från mat som Gud har skapat för att tas emot med tacksägelse av dem som tror och känner sanningen. 4 Allt som Gud har skapat är gott, och inget är förkastligt när det tas emot med tacksägelse. 5 Det helgas genom Guds ord och bön.*

Heb 9:24–28 *Kristus gick inte in i en helgedom som är gjord av människohand och som bara är en bild av den verkliga helgedomen. Han gick in i själva himlen för att nu träda fram inför Guds ansikte för vår skull. 25 Inte heller skulle han offra sig flera gånger, så som översteprästen varje år går in i det allra heligaste med blod som inte är hans eget. 26 I så fall hade han varit tvungen att lida många gånger sedan världens skapelse. Men nu har han trätt fram en gång för alla vid tidernas slut för att genom sitt offer utplåna synden. 27 Och liksom människan måste dö en gång och sedan dömas, 28 så blev Kristus offrad en gång för att bära mångas synder. Och han ska träda fram en andra gång, inte för att bära synd utan för att frälsa dem som väntar på honom.*

Uppenbarelsboken 20:4, 11-15 förutsäger den vita tronens dom:

Och jag såg troner, och de som satt på dem fick rätt att döma. Och jag såg själarna av dem som hade blivit halshuggna för Jesu vittnesbörd och Guds ord och som inte hade tillbett vildjuret och dess bild eller tagit emot märket på sin panna eller sin hand. De levde och regerade med Kristus i tusen år.

Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. 12 Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. 13 Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. 14 Och döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. 15 Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.

Tack och lov har den skrivna berättelsen om våra synder spikats på korset.

Kol 2:13–15 Ni var döda genom era överträdelser och er oomskurna natur, men också er har han gjort levande med Kristus. Han har förlåtit oss alla överträdelser 14 och utplånat skuldebrevet som vittnade mot oss med sina krav. Det tog han bort genom att spika fast det på korset. 15 Han avväpnade härskarna och makterna och gjorde dem till allmänt åtlöje när han triumferade över dem på korset

Det vi har gjort i köttet kommer att brännas upp vid domen. Endast det som görs i Anden för vår himmelske Faders och Messias ära kommer att finnas kvar.

1 Kor 3:11–15 Ingen kan lägga en annan grund än den som är lagd, Jesus Kristus. 12 Om någon bygger på den grunden med guld, silver och ädelstenar eller med trä, hö och halm, 13 så ska det visa sig hur var och en har byggt. Den dagen ska visa det, för den uppenbaras i eld och elden ska pröva hur vars och ens verk är. 14 Om det verk som någon har byggt består, ska han få lön. 15 Men om hans verk brinner upp ska han gå miste om lönen. Själv ska han dock bli frälst, men som genom eld.

Här är de kronor som kommer att skänkas till de heliga:

Den oförgängliga kronan – *Vet ni inte att av alla löparna som springer på arenan är det bara en som får priset? Spring så att ni vinner det. 25 Alla som tävlar måste ha disciplin i allt – de gör det för att vinna en segerkrans som vissnar, vi för att vinna en som aldrig vissnar. 1 Korintierbrevet 9:24–25*

Glädjens krona – *Vem är vårt hopp, vår glädje, vår ärekrans inför vår Herre Jesus när han kommer om inte ni? 1 Tessalonikerbrevet 2:19*

Rättfärdighetens krona – *Nu väntar mig rättfärdighetens segerkrans. Den ska Herren, den rättfärdige domaren, ge mig på den dagen, och inte bara mig utan alla som älskar hans återkomst.. 2 Timoteusbrevet 4:8*

Ärans krona – *När den högste herden sedan uppenbarar sig, ska ni få härlighetens segerkrans som aldrig vissnar. 1 Petrus 5:4*

Livets krona – *Salig är den som håller ut i prövningen, för när han har bestått provet ska han få livets krona som Gud har lovat dem som älskar honom. Jakobsbrevet 1:12*

Var inte rädd för vad du ska få utstå. Se, djävulen kommer att sätta några av er i fängelse för att ni ska prövas, och ni kommer att lida i tio dagar. Var trogen intill döden, så ska jag ge dig livets krona. Uppenbarelsesboken 2:10

Försoningsdagen är när Israels överstepräst gick in i templets allra heligaste plats för att applicera syndoffrets försoningsblod för hela nationen.

3 Mosebok 16:7-10 Sedan ska han ta de två bockarna och ställa dem inför Herrens ansikte, vid ingången till uppenbarelsetältet. 8 Aron ska dra lott om de båda bockarna: en lott för Herren och en lott för att ta bort synden. 9 Den bock som lotten bestämmer åt Herren ska Aron föra fram och offra till syndoffer. 10 Men den bock som lotten bestämmer för att ta bort synden ska ställas levande inför Herrens ansikte, för att försoning ska bringas genom honom. Och sedan ska han sändas i väg ut i öknen för att ta bort synden.

3 Mosebok 16:15-16 Sedan ska han slakta folkets syndofferbock och bära in dess blod innanför förhänget, och han ska göra med blodet som han gjorde med tjurens blod. Han ska stänka det på nådastolen och framför nådastolen. 16 Så ska han bringa försoning för helgedomen och rena den från Israels barns orenheter och brott, från alla deras synder. På samma sätt ska han göra med uppenbarelsetältet, som har sin plats hos dem mitt ibland deras orenheter.

3 Mosebok 16:20-22 När Aron har fullbordat försoningen för helgedomen, uppenbarelsetältet och altaret, ska han föra fram den levande bocken. 21 Och Aron ska lägga båda händerna på den levande bockens huvud och bekänna över honom Israels barns alla missgärningar, alla deras brott och alla deras synder. Han ska lägga dem på bockens huvud och sedan sända i väg den ut i öknen genom en man som hålls redo för det. 22 Bocken ska bära alla deras missgärningar på sig ut i ödemarken, och man ska släppa bocken ute i öknen.

Endast översteprästen kunde gå in i det allra heligaste, och de andra prästerna väntade tysta utanför. När översteprästen var färdig med att offret för nationen, sade han: 'Det är gjort.' Strax innan Messias dog som blodsoffret för israeliterna, de som har ett förbundsförhållande med Fadern genom Sonen, proklamerade Han, "det är fullbordat".

Så vi ser hur Messias uppfyllde rollen som den första bocken, som lades fram för den himmelske Fadern som ett fullkomligt offer. Messias gick in i den himmelska helgedomen med sitt blod som sonar de avskilda heligas synder. Hebreerbrevet 9:11–14 säger:

Men nu har Kristus kommit som överstepräst för det goda som skulle komma. Genom det större och fullkomligare tabernaklet, som inte är gjort av människohand och alltså inte tillhör den här skapelsen, 12 gick han in i det allra heligaste en gång för alla, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, och vann en evig återlösning. 13 Om nu redan blodet av bockar och tjurar och askan från en kviga kan stänkas på de orena och

helga till yttre renhet, 14 hur mycket mer ska då inte Kristi blod rena våra samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden? Han har genom den evige Ande framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud.

Vi ser hur Messias uppfyllde rollen som syndabock, när folkets synder överfördes på honom. Och som dessa synder skickades ut i öknen via syndabocken, så har Messias skickat bort våra synder helt och hållet, för att aldrig mer hållas emot oss.

Vid detta högtidliga tillfälle bar översteprästen fint vitt linne i stället för starka färgerna guld, blått, lila och scharlakansrött. Hans vita dräkt skulle framstå som fläckad av blod från offret.

I Uppenbarelseboken 19:11-14 ser vi Messias, vår överstepräst, bära en vit mantel med blod på, som representerar hans blodsoffer för att sona våra synder.

Och jag såg himlen öppen, och se: en vit häst, och han som satt på den heter Trofast och Sann, och han dömer och strider i rättfärdighet. 12 Hans ögon var som eldslågor, och på sitt huvud bar han många kronor. Han hade ett namn skrivet som ingen känner utom han själv, 13 och han var klädd i en mantel som var doppad i blod, och hans namn är Guds Ord. 14 De himmelska härarna följde honom på vita hästar, och de var klädda i vitt rent linne.

Det är en dag att sörja över våra synder och folkets synder; att omvända oss så att vi är klädda i fint linne, vitt och rent; och sedan för att fira att vår överstepräst har betalat priset för våra överträdelser och spikat fast den skriftliga uppteckningen av dem på korset.

LÖVHYDDOHÖGTIDEN

Lövhyddohögtiden äger rum den femtonde dagen i den sjunde bibelmånaden och firas under de följande sju dagarna fram till den tjugoförsta i månaden. Det pekar på bröllopsfesten för Messias brud, så vi bör fira vad som kommer att hända den här dagen då vi kommer att leva med vår himmelske Fader och Messias för alltid.

Det är en glädjefylld fest, i skarp kontrast till de tio dagars vördnad, som leder till försoningsdagen. Vi firar insamlingen av fruktskörden och Yahs välsignelse i vårt liv. Den pekar tillbaka till när israeliterna bodde i tält, tabernakel, när Yah förde dem ut ur Egypten. 3 Mosebok 23:33-44 säger:

Herren talade till Mose. Han sade: 34 Säg till Israels barn: På femtonde dagen i samma sjunde månad är det Herrens lövhyddohögtid i sju dagar. 35 På den första dagen ska man hålla en helig sammankomst och inte utföra något arbete. 36 I sju dagar ska ni offra eldsoffer åt Herren. På åttonde dagen ska ni hålla en helig sammankomst och offra eldsoffer åt Herren. Det är en högtidsförsamling. Inget arbete ska ni då utföra.

37 Detta är Herrens högtider. Ni ska utlysa dem som heliga sammankomster och offra eldsoffer åt Herren, brännoffer och matoffer, slaktoffer och dryckesoffer, varje dag de bestämda offren för den dagen. 38 Detta är utöver Herrens sabbater och era övriga gåvor och alla era löftesoffer och alla era frivilliga offer som ni ger åt Herren.

39 Alltså ska ni på femtonde dagen i sjunde månaden, när ni har hämtat in landets skörd, fira Herrens högtid i sju dagar. Den första dagen är en sabbatsvila, och den åttonde dagen är också en sabbatsvila. 40 På första dagen ska ni ta frukt av era vackraste träd, kvistar av palmer och grenar av lummiga träd och av pilträd, och ni ska glädja er i sju dagar inför Herren er Guds ansikte.

41 Ni ska fira denna högtid som en Herrens högtid sju dagar om året. Detta ska vara en evig stadga för er från släkte till släkte. I sjunde månaden ska ni fira den. 42 Då ska ni bo i lövhyddor i sju dagar. Alla infödda i Israel ska bo i lövhyddor, 43 för att era efterkommande ska veta att jag lät Israels barn bo i lövhyddor när jag förde dem ut ur Egyptens land. Jag är Herren er Gud. 44 Och Mose talade till Israels barn om Herrens högtider.

4 Moseboken 29:12 säger:

På femtonde dagen i sjunde månaden ska ni hålla en helig sammankomst. Då ska inget arbete utföras, utan ni ska fira en Herrens högtid i sju dagar.

Det är fantastiskt att se hur de heliga högtidsdagarna är gudomliga möten, inte bara för en händelse utan för många. Den första var Messias födelse när han kom för att bo bland oss. Ordet "bo" på grekiska betyder "att vistas i ett tabernakel."

Joh 1:1-5 I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till. 4 I honom var liv, och livet var människornas ljus. 5 Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

Joh 1:14-15 Och Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet, den härlighet som den Enfödde har från Fadern. Och han var full av nåd och sanning. 15 Johannes vittnar om honom och ropar: "Det var om honom jag sade: Han som kommer efter mig är före mig, för han var till före mig."

Matteusevangeliet 1:23 pekar på Messias gudom som kommer för att bo hos människor.

Se, jungfrun ska bli havande och föda en son, och man ska ge honom namnet Immanuel. Det betyder: Gud med oss.

I Lukasevangeliet 2:7-20 ser vi att Messias föddes i ett bås, ett tabernakel. Judarna skulle resa till Jerusalem och bo i hyddor/bås under lövhyddohögtiden. Men häpnadsväckande nog föddes vår älskade Messias i ett stall, eftersom Han är det fläckfria Lammet som sändes för att sona våra synder.

och hon födde sin son, den förstfödde. Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem i gästrummet.

8 I samma trakt fanns några herdar som låg ute och vaktade sin hjord om natten. 9 Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket rädda. 10 Men ängeln sade: "Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: 11 I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. 12 Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba."

13 Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

14 "Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som han älskar."

15 När änglarna hade lämnat dem och återvänt till himlen, sade herdarna till varandra: "Vi måste gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren låtit oss veta!" 16 De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban. 17 När de hade sett det, berättade de vad som var sagt till dem om detta barn. 18 Alla som hörde det förundrades över vad herdarna berättade för dem. 19 Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta.

20 Och herdarna vände hem och prisade och lovade Gud för allt de fått höra och se, just så som det hade blivit sagt till dem.

Vi ser iakttagandet av de sju dagarna av lövhyddohögtiden genom att Messias efter de sju dagarna omskars på den åttonde dagen.

Luk 2:21–24 När åtta dagar hade gått och barnet skulle omskäras fick han namnet Jesus, det namn som ängeln hade gett honom innan han blev till i sin mors liv. 22 När tiden var inne för deras rening enligt Mose lag, tog de med honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, 23 som det står skrivet i Herrens lag: Varje förstfödd son som öppnar moderlivet ska räknas som helgad åt Herren. 24 De skulle också ge det offer som är bestämt i Herrens lag: ett par turturduvor eller två unga duvor.

Namnet Jesus pekar tillbaka på Joshua, Yeshua på arameiska, vilket betyder 'Yah är frälsning'. Och vi ser Simeon profetera om detta öde.

Luk 2:25–33 I Jerusalem fanns en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den helige Ande var över honom. 26 Av den helige Ande hade han fått en uppenbarelse att han inte skulle se döden förrän han sett Herrens Smorde. 27 Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som man brukade enligt lagen, 28 tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:

*29 "Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, så som du har lovat, 30 **för mina ögon har sett din frälsning** 31 som du har berett inför alla folk: 32 ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel." 33 Hans far och mor förundrades över det som sades om honom.*

Johannesevangeliet 7:1–14 beskriver Messias som går till lövhyddohögtiden.

Därefter vandrade Jesus omkring i Galileen. Han ville inte vandra i Judeen, eftersom judarna var ute efter att döda honom.

2 Judarnas lövhyddohögtid närmade sig. 3 Hans bröder sade till honom: "Ge dig av härifrån och gå bort till Judeen, så att dina lärjungar också får se de gärningar du gör. 4 Man gör inte saker i hemlighet om man vill bli känd. Om du gör sådana gärningar, visa dig då öppet för världen!" 5 Inte ens hans bröder trodde på honom.

6 Jesus sade till dem: "Min tid har inte kommit än, men för er är det alltid rätt tid. 7 Världen kan inte hata er, men mig hatar den därför att jag vittnar om att dess gärningar är onda. 8 Gå ni upp till högtiden. Jag går inte upp till den här högtiden än, för min tid är ännu inte inne." 9 Så sade han och stannade i Galileen.

10 Men när hans bröder hade gått upp till högtiden gick han också dit, inte öppet utan i hemlighet. 11 Judarna sökte efter honom under högtiden och frågade: "Var är han?" 12 Och bland folket talades det mycket i det tysta om honom. En del sade: "Han är god." Andra sade: "Nej, han förleder folket." 13 Men ingen talade öppet om honom av rädsla för judarna.

14 När halva högtiden redan var över gick Jesus upp till tempelplatsen och började undervisa.

Under Messias tjänst försökte han förmedla till judarna att han är den Smorde som uppfyller Faderns heliga högtidsdagar. Vid slutet av den första dagen av lövhyddohögtiden, var templet härligt upplyst av många gyllene ljusstakar. Messias försökte berätta om hans uppfyllelse av denna heliga högtidsdag och sa:

Joh 8:12 Jesus talade till dem igen och sade: "Jag är världens ljus. Den som följer mig ska inte vandra i mörkret utan ha livets ljus."

På den sjunde dagen av lövhyddohögtiden, prisade de den himmelske Fadern för hans gåva och bad honom att ge regn till skördarna under det kommande året. Den första ceremonin kallades för att "hälla ut vatten" eller "att dra ut ur vatten."

Arnold Fructenbaum skriver angående detta: I denna ceremoni tågade prästerna från Tempelberget nedför Kidrondalen till Siloam-dammen, där kannor fylldes med vatten. Prästerna marscherade tillbaka upp på Tempelberget och sjöng

Uppstigningspsalmerna, Psaltaren 120-134, när de gick upp de femton trappstegen in i Tempelplatsen. Prästerna höll sedan ut vattnet i den stora sjögräsbehållaren (Laver) i Tempelföreningen (Temple Compound). Detta följdes av stort jubel. De judiska rabbinerna sa "Den som inte har sett glädjen över vattnets utgjutning har inte sett glädjen i hela sitt liv". Rabbinerna tolkade utgjutningen av vattnet som en symbol för den Helige Andes utgjutelse över hela Israels folk i de sista dagarna.

Jesaja 12:2-6 pekar på att Yah räddar genom Messias:

*Se, Gud är min frälsning,
jag är trygg och inte rädd,
för Herren Herren är min styrka
och min lovsång.
Han har blivit min frälsning."*
**3 Med fröjd ska ni ösa vatten
ur frälsningens källor.**
*4 På den dagen ska ni säga:
"Tacka Herren,
åkalla hans namn,
gör hans gärningar kända
bland folken.
Förkunna att hans namn
är upphöjt.
5 Lovsjung Herren,
för han har gjort härliga ting.
Låt det bli känt över hela jorden.
6 Ropa av fröjd och jubla,
ni Sions invånare,
för Israels Helige är stor,
han är mitt ibland er."*

Judarna glädde sig över uppfyllelsen av symboliken för lövhyddohögtiden, men tyvärr avvisade många av dem den Smorde som sändes till dem som uppfyllelsen.

Kom ihåg Messias samtal med den samaritanska kvinnan vid brunnen i Johannesevangeliet 4:7–14.

Då kom en samarisk kvinna för att hämta vatten. Jesus sade till henne: "Ge mig lite att dricka." 8 Hans lärjungar hade gått bort till staden för att köpa mat. 9 Den samariska kvinnan

sade till honom: "Hur kan du som är jude be mig, en samarisk kvinna, om något att dricka?" Judarna umgås nämligen inte med samarierna. 10 Jesus svarade henne: "Om du kände till Guds gåva och vem det är som ber dig: Ge mig lite att dricka, då skulle du ha bätt honom, och han hade gett dig levande vatten." 11 Hon sade: "Herre, du har ingen kruk och brunnen är djup. Så varifrån får du det levande vattnet? 12 Är du större än vår far Jakob? Han gav oss brunnen och drack ur den själv, likaså hans söner och hans boskap." 13 Jesus svarade henne: "Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. 14 Men den som dricker av det vatten jag ger honom ska aldrig någonsin törsta. **Det vatten jag ger blir en källa i honom med vatten som flödar fram till evigt liv.**"

Under lövhyddohögtiden sa Messias till judarna:

Joh 7:37–39 På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade: "Om någon är törstig, kom till mig och drick! 38 Den som tror på mig, som Skriften säger, **ur hans innersta ska strömmar av levande vatten flyta fram.**" 39 Detta sade han om Anden, som de skulle få som trodde på honom. Anden hade nämligen inte kommit än, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Messias förkunnade att han är uppfyllelsen av denna ceremoni. Och Han bevisade det genom att hela mannen som föddes blind. Han lät mannen tvätta sig i Siloam dammen, själva platsen dit judarna gick för att hämta vattnet till sin ceremoni.

Joh 9:1-7 När Jesus kom gående såg han en man som hade varit blind från födseln. 2 Hans lärjungar frågade: "Rabbi, vem har syndat så att han föddes blind? Han själv eller hans föräldrar?" 3 Jesus svarade: "Det är varken han eller hans föräldrar som har syndat, utan det har hänt för att Guds verk skulle uppenbaras på honom. 4 Så länge dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer då ingen kan arbeta. 5 När jag är i världen är jag världens ljus."

6 När han hade sagt detta spottade han på marken, gjorde en deg av saliven, smorde den blindes ögon med degen 7 och sade till honom: "Gå och tvätta dig i dammen Siloam" – det betyder "utsänd". Då gick han dit och tvättade sig, och när han kom tillbaka kunde han se.

I Johannesevangeliet 14:23 pekar Messias på Yahs Ande som bor och härbärgerar i oss.

*Jesus svarade: "Om någon älskar mig, håller han fast vid mitt ord. Och min Far ska älska honom, och vi ska komma till honom och **ta vår boning hos honom**.*

I Apostlagärningarna 18:19-21 ser vi Paulus åka till Jerusalem för att fira lövhyddohögtiden.

De kom till Efesos, och där lämnade han de andra. Själv gick han in i synagogan och samtalade med judarna. 20 De bad honom stanna längre, men han avböjde 21 och tog avsked och sade: "Jag kommer tillbaka till er igen, om Gud vill." Sedan seglade han ut från Efesos.

2 Korintierbrevet 5:1-4 pekar på en framtida kropp, tabernakel. Denna kropp är ett tillfälligt tabernakel fyllt av Anden, men vi kommer att bi i tält med vår himmelske Fader och Messias en dag.

Vi vet att om vårt jordiska tält rivs ner så har vi en byggnad från Gud, en evig boning i himlen som inte är gjord av människohand. 2 Därför suckar vi i vårt tält och längtar att få iklä oss vår himmelska boning, 3 för när vi väl är klädda i den ska vi inte stå där nakna. 4 Ja, vi som bor i detta tält suckar tungt. Vi vill ju inte bli avklädda utan påklädda, så att det som är dödligt uppslukas av livet.

Timoteusbrevet 3:16 pekar på att Messias kommer till tabernaklet i en köttslig kropp.

*Och erkänt stor är gudsfruktans hemlighet:
Han blev uppenbarad i köttet,
bevisad rättfärdig genom Anden,
sedd av änglarna,
predikad bland folken,
trodd i världen,
upptagen i härligheten.*

2 Petrusbrevet 3:12–13 pekar på vår bostad på en ny jord.

medan ni ser fram emot Guds dag och påskyndar dess ankomst – den dag som får himlar att upplösas i eld och himlakroppar att smälta av hetta! 13 Men efter hans löfte ser vi fram emot nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

I 1 Johannesbrevet 1:1-4 upprepar Johannes att gudomen kom för att bo i köttet.

Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi har skådat och rört med våra händer, om detta vittnar vi: Livets Ord. 2 Livet har uppenbarats, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. 3 Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni ska ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus. 4 Detta skriver vi för att vår glädje ska bli fullkomlig.

Uppenbarelsboken 19:7-9 pekar på att bruden görs redo för bröllopet med Messias.

*Låt oss glädjas och jubla
och ge honom äran,
för Lammets bröllop har kommit
och hans brud har gjort sig redo.
8 Skinande rent linne
har hon fått att klä sig i."
Linnet är de heligas rättfärdighet.
9 Och ängeln sade till mig: "Skriv! Saliga är de som är bjudna till Lammets
bröllopsmåltid." Och han tillade: "Dessa Guds ord är sanna."*

Uppenbarelsboken 21:1-6 pekar på Yahs tabernakel.

Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer. 2 Och jag såg den heliga staden, det nya Jerusalem, komma ner från himlen, från Gud, redo som en brud som är smyckad för sin man. 3 Och jag hörde en stark röst från tronen: "Se! Nu står Guds boning bland människorna. Han ska bo hos dem, och de ska vara hans folk, och Gud själv ska vara hos dem. 4 Och han ska torka alla tårar från deras ögon. Döden ska inte finnas mer, och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga, för det som förr var är borta."

5 Och han som satt på tronen sade: "Se, jag gör allting nytt." Och han sade: "Skriv, för dessa ord är trovärdiga och sanna." 6 Sedan sade han till mig: "Det har skett. Jag är A och O, begynnelsen och änden. Åt den som törstar ska jag fritt ge ur källan med livets vatten."

Joshua (Yeshua) var översteprästen som ledde Israeliterna in i det utlovade landet. Nu tar Yeshua Messias sina heliga in i det utlovade landet. Lövhdyddohögtiden pekar på den sista skörden av själar och det kommande firandet.

Vi firar denna högtidsdag i sju dagar, från den 15:e till den 21:e . En del människor slår upp tält på sina bakgårdar för att bo i, eller slå läger i öknen för att minnas vad israeliterna gjorde, att Messias kom för att bo i köttet, att Yahs Ande bor inuti oss, och att vi en dag kommer att bo i Yah, den himmelske Faderns och vår älskade Messias.

DEDIKATIONENS HÖGTID

Dedikationens högtid ([Chanukka](#), tempelinvigningens högtid), ljusets högtid, är inte en av vår himmelske Faders heliga högtidsdagar, men den hänger direkt ihop med en av dem.

Vi ska först titta på varför israeliterna firade högtiden och sedan hur den pekar på Messias, hur han uppfyller den och hur vi kan fira den.

I Daniel 8 ser vi den grekiske ledaren Antiochus Epifanes, som kallades ett litet horn eftersom han var mycket mindre än Alexander den store, som kallades ett anmärkningsvärt horn.

Dan 8:9–14 Från ett av dem sköt det ut ett nytt litet horn, som växte kraftigt mot söder och öster och mot det härliga landet. 10 Det växte ända upp till himlens här och kastade ner en del av hären och av stjärnorna till jorden och trampade på dem. 11 Det förhävde sig till och med mot härens furste och tog ifrån honom det dagliga offret, och platsen där hans helgedom stod revs ner. 12 Tillsammans med det dagliga offret blev en härskara utlämnad på grund av avfallet. Och hornet slog sanningen till jorden och hade framgång i vad det gjorde. 13 Sedan hörde jag en av de heliga tala, och en annan helig frågade den som talade: ”Hur lång tid avser synen om det dagliga offret och det förödande avfallet som gör att både helgedom och härskara förtrampas?” 14 Då svarade han mig: ”Tvåtusentrehundra kvällar och morgnar. Sedan ska helgedomen renas och återställas.”

Antiochus Epifanes, *det lilla hornet*, seleukidernas ledare, den avskyvärda personen, omringade Jerusalem med sina arméer och dödade tiotusentals judar. Han orenade helgedomen och lät det dagliga offret tas bort i 2 300 dagar. Hans förföljelse av judarna började 171 f.Kr., och templet rensades 165 f.Kr.

Judarna firar minnet av denna händelse med dedikationens fest, ljusfesten eftersom de hade återerövrat templet och renat det. De lyste upp templet med ljus från många sjuarmade ljusstakar ([menora](#)). Det var ett härligt skådespel!

Låt oss nu tillämpa symboliken på Messias. Han föddes på höstens heliga högtid på lövhyddohögtiden; vissa säger att det ägde rum den 11 september i den hedniska romerska kalendern. Det betyder att han föddes nio månader tidigare,

runt den 11 december. Det här är tiden för dedikationens högtid, ljusets högtid, och det är här det blir intressant.

Vetenskapen har visat att det finns en ljussken när en kvinnas ägg befruktas. När Maria befruktades övernaturligt skulle det ha blivit ett ljussken när Messias, världens ljus, bildades.

Johannesevangeliet 10:22 pekar på att Messias är i Jerusalem för dedikationens högtid, vilket visar att han vördade denna högtidsdag.

Nu kom tempelinvigningens högtid i Jerusalem. Det var vinter,

Uppenbarelseboken 21:22-24 pekar på när det finns en ny himmel och jord när det inte kommer att behövas någon sol, eftersom Messias är världens ljus.

Något tempel såg jag inte i staden, för Herren Gud den Allsmäktige och Lammet är dess tempel. 23 Staden behöver inte sol eller måne för att få ljus, för Guds härlighet lyser upp den och dess lampa är Lammet. 24 Och folken ska vandra i dess ljus, och jordens kungar ska föra in sin härlighet i den.

Detta ger att cirkeln är sluten när Johannesevangeliet 1:1-9 pekar på att Messias är världens ljus.

I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. 2 Han var i begynnelsen hos Gud. 3 Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till. 4 I honom var liv, och livet var människornas ljus. 5 Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.

6 Det kom en man, sänd av Gud. Hans namn var Johannes. 7 Han kom som ett vittne för att vittna om ljuset, för att alla skulle komma till tro genom honom. 8 Självt var han inte ljuset, men han kom för att vittna om ljuset.

9 Det sanna ljuset, som ger ljus åt alla människor, skulle nu komma in i världen. 10 Han var i världen och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. 11 Han kom till det som var hans eget, och hans egna tog inte emot honom.

Johannesevangeliet 3:16–21 pekar på ljuset som har kommit till världen.

Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. 17 Gud har inte sänt sin Son till världen för att döma världen, utan för att världen ska bli frälst genom honom. 18 Den som tror på honom blir inte dömd. Men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte tror på Guds enfödde Sons namn.

19 Och detta är domen: ljuset kom in i världen, men människorna älskade mörkret mer än ljuset eftersom deras gärningar var onda. 20 Den som gör det onda hatar ljuset och kommer inte till ljuset, för att hans gärningar inte ska avslöjas. 21 Men den som lever i sanningen kommer till ljuset, för att det ska bli uppenbart att hans gärningar är gjorda i Gud."

I Johannesevangeliet 12:44-50 pekar han på Messias när ljuset kommer till världen.

Jesus ropade: "Den som tror på mig, han tror inte på mig utan på honom som har sänt mig. 45 Och den som ser mig, han ser honom som har sänt mig. 46 Jag har kommit till världen som ett ljus, för att ingen som tror på mig ska bli kvar i mörkret. 47 Om någon hör mina ord och inte håller dem, så dömer inte jag honom, för jag har inte kommit för att döma världen utan för att frälsa världen. 48 Den som förkastar mig och inte tar emot mina ord har en domare över sig: det ord som jag har talat ska döma honom på den yttersta dagen. 49 Jag har inte talat av mig själv, utan Fadern som har sänt mig har befallt mig vad jag ska säga och tala. 50 Och jag vet att hans befallning är evigt liv. Det jag talar, talar jag därför så som Fadern har sagt mig."

1 Korintierbrevet 4:4-5 pekar på Messias, vår domare.

Jag har inget på mitt samvete, men det betyder inte att jag är frikänd. Det är Herren som dömer mig. 5 Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han ska kasta ljus över det som är dolt i mörkret och avslöja alla hjärtans avsikter, och då ska var och en få sitt beröm av Gud.

2 Korintierbrevet 4:3-6 pekar på evangeliets ljus.

Om vårt evangelium är dolt, så är det dolt för dem som går förlorade. 4 Den här världens gud har förblindat de otroendes sinnen så att de inte ser ljuset som strålar från evangeliet om Kristi härlighet, han som är Guds avbild. 5 Vi predikar inte oss själva, utan Jesus Kristus som Herren och oss som era tjänare för Jesu skull. 6 Gud som sade: "Ljus ska lysa ur mörkret", han har lyst upp våra hjärtan för att kunskapen om Guds härlighet som strålar från Kristi ansikte ska sprida sitt ljus.

2 Timoteusbrevet 1:8–10 pekar på livet och ljuset.

Skäms alltså inte för vittnesbördet om vår Herre, och inte heller för mig som är hans fånge, utan bär också du ditt lidande för evangeliet genom Guds kraft. 9 Han har frälst oss och kallat oss med en helig kallelse, inte på grund av våra gärningar utan genom sitt beslut och sin nåd som han har gett oss i Kristus Jesus från evighet. 10 Nu har hans nåd blivit uppenbarad, när vår Frälsare Kristus Jesus har trätt fram. Han har gjort slut på döden och fört fram liv och odödlighet i ljuset genom evangeliet.

Vi kan tända ljus och fira dedikationens högtid, ljusets högtid, eftersom Messias är världens ljus som lyser upp templet, Hans Ekklesia/Kyrka av heliga.

Den Himmelska Kalendern Jämförd Med Den Hedniska Romerska Kalendern

Fienden har skjutit åt sidan den bibliska kalendern för att påtvinga världen en kalender som bara är baserad på solen. Men den bibliska kalendern är [lunisolär](#), eftersom solen dikterar början av året och månen dikterar början av månaderna.

1 Moseboken 1:14 förkunnar att solen och månen är för årstider, dagar och år.

Gud sade: "På himlavalvet ska finnas ljus som skiljer dagen från natten. De ska vara tecken som utmärker högtider, dagar och år"

Den bibliska kalendern är inte kompatibel med den hedniska romerska kalendern. Detta är designat av Satan, som kontrollerar det romerska odjursriket och har använt kejsare och påvar för att reformera kalendern.

Den romerska kalendern börjar mitt i vintern när dagsljuset är som kortast och vissa växter och djur är vilande. Den bibliska kalendern börjar på våren när växter börjar blomma, när björnar kommer ut ur vintervilan, etc. Så vi ser den himmelska rytmen utspelas i skapelsen.

Den romerska dagen börjar mitt i natten när det är mörkt. Men en bibeldag börjar när solljuset intar himlen för att mota bort mörkret.

1 Moseboken 1:16–18 *Gud gjorde de två stora ljusen, det större att härska över dagen och det mindre att härska över natten, och likaså stjärnorna. 17 Han satte dem på himlavalvet till att lysa över jorden, 18 att härska över dagen och natten och att skilja ljuset från mörkret. Och Gud såg att det var gott.*

Det ligger utanför ramen för denna text att förklara den bibliska kalendern, bestämma när ett år börjar, när månaden börjar och tidpunkten för de heliga högtiderna. Jag kanske kommer med dessa förklaringar i framtiden, men för nu, så här är vårens heliga högtidsdagar i den första bibelmånaden infaller på den hedniska romerska kalendern:

02/04 Nymånadsdag.

15/04 påsk

16/04 *Det osyrade brödets högtid. En fullmåne framhäver det.*

Det är ett sju dagar långt firande av det osyrade brödets högtid fram till 22/04

04/17 Första fruktens högtid.

SAMMANFATTNING

Jag ber att denna studie ska hjälpa dig att se hela evangeliets budskap om hur Messias uppfyller sin Faders heliga högtidsdagar för att återlösa de avskilda heliga.

Det finns mycket glädje i att se hur händelser har orkestrerats för att passa perfekt med högtidsdagarna, i att se hur vår älskade Messias reste till Jerusalem för att uppmärksamma dem, lektionerna som Han höll under dem och hur de pekar på Messias återkomst för Sin brud för att bo med henne för evigt.

Det finns glädje och firande i att förstå det rätta sammanhanget för Messias som dör för våra synder och uppstår igen och känna till den heliga högtiden som representerar hans återkomst för sin brud.

Uppenbarelseboken 19:5-9 pekar på att bruden *gör sig redo*, eftersom hon har kommit ut ur fiendens människogjorda lära.

Och från tronen kom en röst som sade:

"Prisa vår Gud,

alla hans tjänare,

ni som vördar honom,

både små och stora!"

6 Och jag hörde liksom rösten från en stor skara, som bruset av väldiga vatten och dånet av kraftig åska, och de sade:

"Halleluja!

Herren vår Gud den Allsmäktige

är nu kung.

7 Låt oss glädjas och jubla

och ge honom äran,

för Lammets bröllop har kommit

och hans brud har gjort sig redo.

8 Skinande rent linne

har hon fått att klä sig i."

Maranatha, vi längtar efter den dagen! Tills dess, låt oss kämpa den goda kampen mot fienden och hjälpa andra att komma ut ur Babylon så att de kan vara rena och heliga inför vår älskade Messias!

*Jeremia 6:16 Så säger Herren:
Ställ er vid vägarna och spana,
fråga efter de urgamla stigarna.
Fråga efter den goda vägen
och vandra på den,
så ska ni finna ro för era själar.*

Shalom, David